СУБОТА, 18 ЛИСТОПАДА 2006 РОКУ ■ № 218 (3968)

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

Благодатної ниви і щедрих врожаїв

Працівникам сільського господарства України

Шановні друзі!

З почуттям особливої поваги і вдячності щиросердно вітаю зі святом усіх, для кого велика любов та безмежна шана до рідної української землі визначили не тільки професію, а й людську долю.

Цей день має особливий емоціональний відбиток для усього суспільства, адже від щедрості та здобутків на нелегкій хліборобській ниві залежить громадянський настрій у кожній оселі, майбутнє кожної родини.

Сьогодні є абсолютно очевидним, що, попри усі труднощі і негаразди перехідного періоду, за належної і відповідальної державної турботи аграрний сектор економіки може і має стати високоефективною та конкурентоспроможною галуззю на ринкових засадах, вирішальним чинником у досягненні продовольчої безпеки країни. Переконливим свідченням цього є сучасна ефективна діяльність багатьох агропромислових об'єднань, які вже працюють за високими європейськими стандартами, впевнено заявляють про свою якісну продукцію на світових ринках.

(Закінчення на 3-й стор.).

З надією на краще завтра

На заходах, приурочених до професійного свята всіх аграріїв, у столичному Міжнародному центрі культури і мистецтв представникам галузі, що їх визнано кращими, нагороди вручав сам Президент. Були й інші подарунки від влади, про що оратори не забули згадати: керівникам господарств парламент ще на рік продовжив пільги зі сплати ПДВ, зерноторговцям «вручили» обіцянку розблокувати експорт хлібних культур. Іншим, причетним до агровиробництва, пообіцяли світле майбутнє. Президент нагадав, що саме він оголосив 2006-й Роком села. Хоча і визнав: «виробник залишається сам на сам зі своїми проблемами». Ситуація в агросекторі істотно не змінилася. Хіба що аграрні спілки, асоціації і фонди, яких у країні розвелося в неабиякій кількості, на словах ще активніше борються за благополуччя працівників полів і ферм. Тільки ось порахувати зібраний у нинішньому році зерновий врожай — нікому. Такого ще не було, щоб сніп зі стрічечкою з зазначеними мільйонами тонн не був присутній на урочистому підбитті підсумків сільськогосподарського року. У головному аграрному відомстві країни все ще з'ясовують: скільки і чого ми зібрали.

Герої України Зінаїда Гришко, Олександр Коростишев, Олександр Боровик (зліва направо) під час урочистостей з нагоди Дня працівників сільського господарства у Міжнародному центрі культури та мистецтв профспілок України.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Дві теми двох достойників — бюджет і голодомор

Голова Верховної Ради Олександр Мороз погодився з більшістю концептуальних підходів Президента Віктора Ющенка до бюджету-2007, зокрема тих, які стосуються ідеології приватизації і податкових змін. Про це повідомили інформагентства з посиланням на президентську прес-службу після зустрічі двох достойників у четвер. Глава держави висловив співрозмовнику низку принципових позицій щодо бюджету-2007, які він у четвер обговорив також з Першим віце-прем'єр-міністром, міністром фінансів Миколою Азаровим.

Віктор Ющенко занепокоєний не лише тим, чим і як народ годуватимуть наступного року, а й уроками, які влада мала б винести із мору народу голодом більш як півстоліття тому. Він нагадав керівникові парламенту про поданий президентський законопроект про голодомор і наголосив на ключовому положенні документа — визнати пережите людьми у 1932-1933 роках горе геноцидом української нації.

(Закінчення на 2-й стор.).

■ **ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА**

Пільги для розвитку економіки

Ранкове засідання 17 листопада

Верховна Рада прийняла у другому читанні та в цілому один із законопроектів, що є передумовою вступу України до СОТ, — внесення змін до деяких законів про плату за ліцензії та акцизний збір на виробництво спиртів, алкогольних напоїв та тютюнових виробів. Цим документом передбачається підвищити акцизні ставки на алкогольні та тютюнові вироби, що є однією з вимог СОТ.

(Закінчення на 2-й стор.).

■ **НОВИНИ**

Тепловики судитимуться з владою

Щонайменше до наступного місяця відкладено в Кіровограді підвищення цін на тепло для населення. Так вирішив міськвиконком, не погодившись з аргументами теплопостачальних підприємств. Ті вимагають від чиновників збільшення тарифів до 5,24 гривень, водночас департамент економіки та фінансів керівного органу міста називає обґрунтованою іншу цифру — 4,39 грн. Розгляд питання про підвищення цін для населення відновлять після перевірки відповідною службою реальних витрат підприємств. А тим часом, за словами секретаря міськради Руслана Мишериченка, ДП «Кіровоградтепло» подало позов до суду на виконком з приводу його бездіяльності щодо затвердження економічно обгрунтованих тарифів, **повідомляє наш власний кореспондент Олег БОНДАР**.

(Продовження теми — на 4-й стор.).

Російська на Херсонщині вже не регіональна

Суворовський суд Херсона визнав протиправним та скасував рішення Херсонської облради «Про визнання російської мови регіональною на території Херсонської області». Ініціатором адміністративного позову виступила прокуратура області. Аналогічний протест вона подала і на розгляд депутатам облради. Та його, за словами прес-секретаря прокуратури Федора Самойленка, і досі не розглянуто.

Тим часом іще один з прокурорських протестів обласний депутатський корпус задовольнив — про незаконність наданого голові облради права одноосібно вносити зміни до бюджету, **повідомляє наш власний кореспондент Алла БРУСИЛОВА**.

НАСТУПНОГО ТИЖНЯ

■ **Народні депутати України працюватимуть у парламентських комітетах та у своїх виборчих округах.**

■ **Країна святкуватиме День свободи — річницю початку Помаранчевої революції.**

■ **У Києві відбудеться презентація національного тижня європейської кампанії «Всі різні — всі рівні», яку ініціює і проводить Рада Європи у сфері молодіжної політики.**

КОРОТКО

■ **Держмитслужба зняла для деяких компаній заборону на експортні відвантаження зерна в межах встановлених Кабміном квот — судна, що не отримали «добро», йдуть з портів порожніми.**

■ **У Харкові з листопада виходить нова «Газета по-харківськи».**

■ **ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ І ВИГРАВАЙТЕ**

Удача посміхається оптимістам

Житомирянинові Миколі Приходьку випав один з подарунків нашої газети — сучасний телефонний апарат.

— Я давно передплачую «Голос України» і зберігаю всі номери, — сказав він під час вручення призу. — Тому до мене часто звертаються знайомі, щоб знайти той чи той закон, який допоможе їм відстояти свої права.

До слова, трудовий стаж Миколи Андрійовича — 53 роки, з яких половина припадає на службу у військах зв'язку. Він та його дружина Галина Андріївна переконані: у їхніх дітей та онуків життя складається щасливо. Змалку привчили їх до того, що всього треба досягати своєю працею і розумом. Тож і в престижних вузах вивчились, і роботу до душі знайшли. Тому й читачам «Голосу України» бажають не нарікати на труднощі, а долати їх.

Олексій КАВУН.

Житомир.

Фото автора.

Шановні читачі!

Продовжуємо публікувати списки пропозицій наших друзів, котрі люб'язно надають подарунки тим, хто передплатив на півроку або рік п'ятиразовий випуск газети «Голос України». Нам пропонують:

5. **АП «Діоніс»** (АР Крим) (генеральний директор Віктор Заремблюк) — продукцію власного виробництва.

6. **ВАТ комбінат «Кримська Роза»** (АР Крим) (генеральний директор Михайло Гладун) — духмяну продукцію власного виробництва.

7. **ВАТ «Сімферопольська кондитерська фабрика»** (голова правління Володимир Рябов) — солодку продукцію власного виробництва.

8. **Алуштинський ефіроолійний завод** (генеральний директор Олександр Гаврилюк) — духмяну продукцію власного виробництва.

Шановні передплатники, надсилайте копії квитанцій — і ви стаєте учасником розіграшу подарунків.

Хай усміхнеться вам удача!

Учора у другій половині дня Голова Верховної Ради України Олександр Мороз зустрівся з викладачами і студентами столичного Національного авіаційного університету

Екс-віце-прем'єр-міністр, народний депутат України В'ячеслав КИРИЛЕНКО заявив про потребу звернутися до Конституційного Суду з приводу тлумачення статті закону про кінематографію щодо дублювання і супровід титрами іноземних фільмів

Консолідація для продовження реформи

Парламентська коаліція найближчим часом налічуватиме 300 голосів, що дасть змогу завершити реалізацію конституційної реформи в частині місцевого самоврядування. Таку думку висловив Голова Верховної Ради Олександр Мороз під час зустрічі з Надзвичайним і Повноважним Послом Французької Республіки в Україні Жаном-Полем Везіаном. Глава парламенту повідомив, що під час його зустрічі з Президентом України Віктором Ющенком домовилися про проведення регулярних «круглих столів» із широким представництвом, і перший з таких заходів буде присвячено саме продовженню політичної реформи. О. Мороз підкреслив, що політреформа обов'язково буде завершена, незважаючи на спробу окремих політиків заблокувати її, щоб використовувати владу у власних корисливих інтересах. Голова Верховної Ради також висловив думку не лише про необхідність розширення парламентської коаліції, а й про присутність в уряді міністрів від «Нашої України», звернувши увагу на те, що більшість «сотівських» законів голосувалися конституційною більшістю.

На прохання Посла Голова Верховної Ради проаналізував поточну політичну ситуацію в країні. За його словами, програма діяльності уряду, над якою нині працює Кабмін, має діяти протягом п'яти років, поки працюють коаліція і сформований нею уряд. Він також поінформував, що до розгляду в парламенті підготовлено законопроект про основи внутрішньої та зовнішньої політики. У свою чергу, пан Посол високо оцінив принципову позицію Верховної Ради і особисто її керівника у питаннях реалізації політреформи.

Олександра КУЧЕРЯВА.
Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Дві теми двох достойників — бюджет і голодомор

(Початок на 1-й стор.).

Олександр Мороз, як вказують ті само джерела, висловив упевненість, що Верховна Рада схвалить цей законопроект.

До речі, окрім зустрічі із керівником парламенту глава держави зважив за доцільне ще й окремо звернутися до українського народу і депутатів з приводу розгляду цього само законопроекту. З огляду на необхідність встановлення історичної справедливості, морально-духовного оздоровлення українського народу закликаю всіх депутатів підтримати проект закону і визнати голодомор 1932—33 років геноцидом української нації, звертається до народних обранців Віктор Ющенко.

Для переконливості він нагадав, що за час незалежності українська влада неодноразово висловлювалася про голодомор як геноцид: «у рішеннях і публічних виступах усіх трьох президентів України, інших керівників держави, у постановах Верховної Ради України» і що на сьогодні вже десять країн світу визнали голодомор в Україні 1932—1933 років геноцидом українського народу.

Анатолій БЕНЬ.

Колективу Київського національного економічного університету імені Вадима Гетьмана

Шановні друзі!

Щиро вітаю викладачів, студентів, аспірантів, випускників та працівників університету зі славним столітнім ювілеєм.

Народившись на початку минулого століття і впевнено перетнувши межу другого тисячоліття, ваш навчальний заклад пройшов нелегкий, але достойний шлях глибоких якісних перетворень — від Вищих комерційних курсів до найбільшого в Україні економічного університету, який має розгалужену мережу філіалів і в якому навчається понад 35 тисяч студентів. Сьогодні — це визнаний не тільки в Україні, а й за її межами центр підготовки висококваліфікованих фахівців саме з тих спеціальностей, які визначають сучасне економічне обличчя країни відповідно до світових вимог і на які справді має попит суспільство.

Свого часу в ньому навчалися і працювали такі видатні діячі України, як О. П. Довженко, П. Г. Тичина, О. О. Богомолець, Ю. К. Смолич, академіки АН УРСР Ю. К. Воблий, Є. О. Патон, В. Г. Шапошников, Л. М. Яснопольський. Знаменно, що нині університет з честю носить ім'я Героя України, відомого українського фінансиста-реформатора і державного діяча В. П. Гетьмана.

Свій високий фаховий авторитет заклад завоював завдяки напруженій роботі професорсько-викладацького складу, постійному оновленню та великому вибору навчальних програм, застосуванню новітніх методів і технологій освітньої діяльності, широким міжнародним зв'язкам.

Університет плідно співпрацює з 22 закордонними навчальними закладами і міжнародними організаціями 12 країн світу, бере активну участь в європейських освітніх програмах, творчо підходить до організації навчання згідно з вимогами Болонського процесу.

Цього святкового чудового дня щиро бажаю усьому колективу університету, від сивочолого професора до юного студента, міцного здоров'я, добра і щастя, нових щедрих ужинків на прекрасній освітянській ниві в ім'я економічної могутності України.

З повагою,

Голова Верховної Ради України
Олександр МОРОЗ.

З нагоди святкування 100-річчя Київського національного економічного університету імені Вадима Гетьмана ректору університету Анатолію Павленку присвоєно звання «Герой України».

На знімку (зліва направо): Президент України Віктор Ющенко, міністр освіти і науки України Станіслав Ніколаєнко і ректор КНЕУ Анатолій Павленко під час урочистостей.

Фото Миколи ЛАЗАРЕНКА (прес-служба Президента України).

■ **ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА**

Ухвалено вісім «сотівських» законів

Вечірнє засідання 16 листопада

На вечірньому засіданні Верховна Рада розглянула в другому читанні та ухвалила в цілому ряд «сотівських» законів. Зокрема, зміни до Закону України «Про адвокатуру» скасовують положення, за яким адвокатською діяльністю на території України могли займатися лише громадяни нашої держави, та встановлюють до адвокатів — негромадян України ряд кваліфікаційних вимог, однією з яких є володіння державною мовою.

Також у цілому ухвалено закони про внесення змін до Закону України «Про вивізне (експортне) мито на живу худобу та шкіряну сировину» (передбачають щорічне зменшення ставок експортного мита); про внесення змін до Закону України «Про страхування» (врегульовується діяльність страховиків, які не є резидентами України); про внесення змін до Закону України «Про банки і банківську діяльність» (іноземним банкам надається право відкривати на території України філії та здійснювати банківську діяльність); про внесення змін до Митного кодексу (стосовно захисту прав інтелектуальної власності під час переміщення товарів через митний кордон України); про внесення змін до Закону України «Про зовнішньоекономічну діяльність» та про внесення змін до Закону України «Про ветеринарну медицину» (стосовно приведення їх у відповідність до вимог європейського законодавства); про внесення змін до Закону України «Про лікарські засоби» (стосовно заборони протягом п'яти років з дня реєстрації лікарського засобу в Україні використовувати реєстраційну інформацію для подання заяви про реєстрацію іншого лікарського засобу). Ці закони підтримано більш як 300 голосів народних депутатів.

Також Верховна Рада ухвалила закон про внесення змін до деяких законодавчих актів щодо посилення протидії незаконному обігові архівних цінностей та закон про внесення змін до Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування» (стосовно сплати страхових внесків гірничими підприємствами).

Після цього Верховна Рада спробувала подолати вето Президента на закон «Про внесення змін до Закону України «Про господарські товариства», які передбачають зниження кворуму проведення загальних зборів господарських товариств з 60 до 50 відсотків. Як зазначив представник Президента у Верховній Раді Роман Зварич, глава держави вважає, що цей закон потрібно відхилити, оскільки зменшення кворуму для проведення загальних зборів означатиме і зменшення кількості голосів учасників товариств, необхідної для ухвалення найважливіших для життєдіяльності товариств рішень. Отже, Президент вважає, що ці зміни не відповідають конституційним принципам про непорушність права приватної власності, бо вони призведуть до порушень інтересів учасників господарських товариств та створять додаткові можливості для переділу власності.

Народні депутати Юрій Воропаєв та Михайло Чечетов закликали подолати вето Президента. Та оскільки для подолання не вистачило голосів (за — 243), то обранці висловилися за продовження розгляду цього питання на наступних засіданнях.

Окрім того, в першому читанні схвалено законопроект про внесення змін до Закону України «Про статус місцевих депутатів», а також прийнято за основу два проекти законів про внесення змін до Кримінально-процесуального кодексу України — стосовно вручення копії постанови про порушення кримінальної справи та стосовно публічного вибачення від імені держави.

Сергій ЛАВРЕНЮК.

Пільги для розвитку економіки

Ранкове засідання 17 листопада

(Початок на 1-й стор.).

Ухвалено в цілому й урядовий проект закону про внесення змін до деяких законодавчих актів з питань оподаткування. Цей документ, зокрема, передбачає запровадження пільгової митної ставки для промислового обладнання і комплектувальних, що їх завозять на вітчизняні підприємства у рамках інвестиційних проектів. Однак перелік такого обладнання і комплектувальних має затверджувати Кабмін, а також перевіряти виконання інвестиційних зобов'язань і повернення кредитів. Закон передбачає ще низку змін в оподаткуванні промислових підприємств, корпорацій тощо, але, за наполяганням уряду, Кабмін матиме великі повноваження у затвердженні податкових пільг і контролі за ними. Народні обранці внесли близько ста поправок до цього законопроекту. Під час обговорення депутати також застерігали від того, щоб цей закон не став лазівкою для можливого ухиляння від оподаткування різних суб'єктів господарювання.

Прийнято також постанови парламенту з рекомендаціями Кабінету Міністрів за підсумками дня уряду про діяльність органів державної влади, місцевого самоврядування з розвитку фізичної культури і спорту, а також дня уряду з проблем вугільної галузі. Зокрема, пропонується запровадити пільгове оподаткування для спортивних баз і споруд, центрів олімпійської підготовки, а з другого питання — вжити низку заходів, спрямованих на піднесення престижу шахтарської праці.

Після обговорення законопроекту про зміни в оподаткуванні депутати перейшли до питання «Різне», а до законопроекту про голодомор черга так і не дійшла.

Головуючий на засіданні Перший заступник Голови Верховної Ради Адам Мартинюк оголосив про входження до складу фракції СПУ народного депутата Ігоря Урбанського, а також про рішення фракції СПУ виключити з її складу депутата Галину Гармаш, котра відтепер працюватиме в парламенті як позафракційна.

Депутати також проголосували за звільнення з посади Уповноваженого з прав людини Ніни Карпачової у зв'язку з обранням її народним депутатом України.

Сергій Бичков, Станіслав Аржевітін.
Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Юліана ШЕВЧУК.

Благодатної ниви і щедрих врожаїв

(Початок на 1-й стор.).

Водночас держава і суспільство сьогодні з різних причин ще значно заборгували перед українським селом, особливо у вирішенні соціальних проблем, розвитку сільської інфраструктури, всебічному забезпеченні становлення нових виробничих відносин в умовах ринкової економіки. Ми всі повинні дбати про майбутнє нашого села, робити все необхідне для того, щоб воно було таким, яким ми дійсно хочемо його бачити і на яке воно справді заслуговує.

Верховна Рада України і надалі законодавчо опікуватиметься цими важливими суспільними проблемами, завжди пам'ятаючи, що земля — це основа національного багатства і могутності держави, а її невтомний трудівник — носій кращих історичних рис і традицій нашого прекрасного народу.

Цього святкового дня щиро бажаю усім вам, дорогі працівники сільського господарства, хорошого здоров'я, щастя і благополуччя, благодатної ниви і щедрих врожаїв в ім'я процвітання України.

З повагою,
Голова Верховної Ради України
Олександр МОРОЗ.

Нинішня делегація з Києва — найчисленніша. Хіба це не доказ для МПА

На 27-му пленарному засіданні Міжпарламентської Асамблеї СНД, що днями відбулося в Санкт-Петербурзі (Росія), була «присутня найбільш представницька делегація Верховної Ради України з моменту приєднання у квітні 1999 року нашого парламенту до відомої Алматинської угоди (27 березня 1992 року)». Цим фактом керівник делегації Верховної Ради Перший заступник глави парламенту Адам Мартинюк (на знімку) підтвердив «великий інтерес депутатів українського парламенту до діяльності МПА СНД» і просив вважати це «відповіддю нині правлячої в Україні парламентсько-урядової коаліції» «на питання про членство України в МПА СНД».

У виступі на засіданні, як передає далі парламентський прес-центр, він також пообіцяв, що Верховна Рада України має намір брати активну участь у роботі МПА СНД, ділитися своїм досвідом законотворчої роботи та широко використовувати інтелектуальний потенціал Асамблеї. А. Мартинюк поінформував делегатів МПА СНД про намір підтримати ухвалення «солідного блоку модельних законодавчих актів», що винесені на розгляд нинішнього засідання. Водночас А. Мартинюк зазначив, що українська делегація має також і певні застереження стосовно деяких із них.

З огляду на проведення низки заходів за участю силовиків, А. Мартинюк назвав ці дні в роботі МПА СНД «бенефісом силових структур» і наголосив, що Україна «зацікавлена у скоординованих зусиллях країн Співдружності в боротьбі проти незаконної міграції, трафіку наркотичних речовин та торгівлі людьми». Він також висловив побажання, «маючи на увазі парламентський вимір Єдиного економічного простору, виробити більш ефективний та стійкий механізм взаємодії парламентів «четвірки».

Під час 27-го пленарного засідання МПА СНД А. Мартинюку було вручено нагороди: орден Співдружності МПА СНД та медаль за заслуги перед парламентом Казахстану.

■ ПІДСУМКИ ТИЖНЯ

Щедрий ужинок

Попри політичну напруженість, зумовлену звітом у Верховній Раді міністрів закордонних справ та оборони, народні обранці прийняли цілу низку законів, необхідних для вступу до Світової організації торгівлі.

Реакція різних фракцій на звіт урядовців була прогнозованою. І Бориса Тарасюка, і Анатолія Гриценка представники парламентсько-урядової коаліції піддали гострій критиці. Парламент доручив комітетам з питань національної безпеки й оборони та закордонних справ підготувати за підсумками звіту проект постанови. Яка буде подальша доля міністрів, сьогодні сказати важко. Дехто з «регіоналів» вважає, що Бориса Тарасюка попросять-таки покинути крісло міністра закордонних справ, а його колега Анатолій Гриценко залишиться керувати оборонним відомством.

Ще одним каменем спотикання були законопроекти про Кабінет Міністрів. До урядового і президентського додали і документ, підготовлений народним депутатом Миколою Оніщуком. Після палких дебатів у першому читанні народні обранці прийняли законопроект у редакції Кабінету Міністрів. Схоже, він буде прийнятий і в цілому. Однак, за прогнозами, не виключено, що його очікує вето Президента, яке подолати буде неможливо. Що доводить доля закону про господарські товариства, який повернувся до Верховної Ради із зауваженнями глави держави.

Безперечно, зацікавило і політиків, і навіть пересічних громадян засідання Комітету з питань боротьби з організованою злочинністю і корупцією, на якому заслухали звіт міністра внутрішніх справ Юрія Луценка. Народні депутати жорстко критикували головного міліціонера країни і рекомендували парламенту прийняти рішення про можливість перебування Юрія Луценка на посаді міністра. Йому, зокрема, інкримінується ігнорування рішень суду про відновлення на посадах звільнених працівників МВС, незаконне нагородження громадян вогнепальною зброєю, що визнав сам міністр.

Наступного тижня народні обранці працюватимуть у комітетах та округах, а декотрі з лідерів вирушать за кордон. Отож чекати сенсацій не випадає.

Володимир КОРОЛЮК.

Заява фракції «Наша Україна»

з приводу необхідності прийняття закону про визнання голодомору 1932—1933 років фактом геноциду українського народу

Організований комуністичним режимом та СРСР голодомор 1932—1933 років став одним з найбільших злочинів в історії людства. Протягом кількох місяців влада знищила мільйони українських селян. Чоловіки і жінки, маленькі діти й старі люди пухли з голоду і вмирали в страшних муках. Жертвами вбивства голодом стали близько 20 відсотків українських селян. А в Полтавській, Дніпропетровській, Одеській та Кіровоградській областях жертвами стали кожен третій. Архівні документи неспростовно свідчать, що голодомор був свідомо організований керівництвом СРСР та Комуністичною партією з метою фізичного та морального знищення селянства. Окрім того, мішенню державних злочинців було селянство саме українське. Бо голодомором були охоплені території, де більшість сільського населення складали українці, — Українська РСР, Кубань, Північна Слобожанщина тощо.

Голодомор визнали десять парламентів світу, проте Верховна Рада досі не спромоглася визнати факт геноциду українського народу. Цього тижня ми розглядатимемо поданий Президентом законопроект про визнання голодомору геноцидом і про належне вшанування пам'яті його жертв. Світла пам'ять про мільйони невинно убитих вимагає від нас цього рішення. Його чекають ті наші співвітчизники, які пережили жахіття голодомору, його чекає весь український народ, бо майже немає в Україні людини, яка не втратила б родичів під час геноциду 1932—1933 років. Тому гарячковий пошук так званою «антикризовою» коаліцією будь-яких приводів, щоб не голосувати за цей проект, дивує. Дивують пропозиції про створення якихось додаткових робочих груп чи посилання на недоцільність запровадження відповідальності за заперечення факту голодомору.

У десятках країн Європи за заперечення голокосту передбачена законодавча відповідальність, у тому числі — тривалі терміни ув'язнення.

Неможливо уявити, щоб хтось в Ізраїлі дозволив собі заперечити факт геноциду єврейського народу. На цьому тлі Президент пропонує навіть не кримінальну, а лише адміністративну відповідальність за заперечення голодомору.

Фракція «Наша Україна» переконана, що Верховна Рада має прийняти закон про визнання голодомору геноцидом українського народу, щоб до 25 листопада він був підписаний Президентом і оприлюднений. Це рішення, яке, на наше глибоке переконання, консолідує країну. А той депутат, хто не проголосує «за», — солідаризується з тими, хто дозволяє собі брати слово «голодомор» у лапки і говорить про неврожай, а не про свідоме знищення мільйонів українців протягом 1932—1933 років.

Заступник голови фракції
В'ячеслав КОВАЛЬ.

Машинобудівний «козир» сільгосппідприємства

■ ПЕРСПЕКТИВА

Ще задовго до свого сорокаріччя Геннадій Марич став популярною людиною в аграрних колах Запорізької області. На відміну від маститих «китів» сільгоспвиробництва, котрі до початку реформування вже з'їли не один пуд солі на керівній роботі, на той час він мав лише диплом інженера-механіка та деякі виробничі навички, які й досвідом не назвеш. Зате, успадкувавши від батьків життєрадісний характер і міцну господарську хватку, не скис перед натиском негараздів і, втративши роботу після розпаду підприємства, сам почав її вигадувати для себе. Так став приватним підприємцем.

Але діяльна натура досягнутим не вдовольнилася, і невдовзі Геннадій Вікторович разом із друзями створив товариство з обмеженою відповідальністю «Агротех». Своєрідність підприємства полягає в багатовекторності його виробничої діяльності. Це насамперед повноцінне сільськогосподарське виробництво, основою якого є рослинництво. На 5100 гектарах працівники товариства вирощують зернові колосові культури, кукурудзу, соняшник та ріпак і отримують непогані врожаї. Є й тваринницька ферма, де утримують овець, а незабаром після реконструкції викуплених приміщень підсобного господарства збанкрутілого заводу «Орсільмаш» почнуть розводити свиней, а також ставкову рибу.

Товариство має потужний переробний цех та мережу фірмових магазинів, де реалізують борошно, хліб, макаронні вироби, крупи та інші продукти власного виробництва. Але насамперед вони надходять до трьох їдалень, які розташовані у виробничих підрозділах, завдяки чому обіди тут коштують лише півтори—дві гривні.

Перспективний і такий напрям, як будівництво, реконструкція та газифікація об'єктів господарського та соціально-культурного призначення. У цьому плані «Агротех» не лише зайняв нішу, яку колись заповнювала міжгосподарська будівельна організація, але й пішов далі, виконуючи замовлення на розробку проектів газифікації та монтаж газопроводів низького тиску і відповідного обладнання. Раз є така потреба, то навіщо чекати, доки хтось інший візьметься за цю справу!

(Закінчення на 8-й стор.).

На знімку: заслужений працівник сільського господарства України, депутат Запорізької обласної ради, директор ТОВ «Агротех» Геннадій Марич.

Фото Миколи МАНЬКА.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до додатка № 7 до Закону України «Про Державний бюджет України на 2006 рік»

Верховна Рада України **постановляє**:

1. Внести зміни до додатка № 7 до Закону України «Про Державний бюджет України на 2006 рік» відповідно до додатка до цього Закону.
2. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України В. ЮЩЕНКО.

м. Київ, 31 жовтня 2006 року. № 284-V.

Парламентарії везуть інвестиції

У перспективи розвитку економічного і політичного співробітництва між Україною та Ізраїлем зробила неоціненний внесок делегація під керівництвом голови парламентської групи «Україна—Ізраїль» Олександра Фельдмана (на знімку). Українські парламентарії відвідали Ізраїль, де взяли участь у конференції Прем'єр-міністра Ізраїлю і переговорах з депутатами Кнесету.

Нещодавно в Єрусалимі в будинку Кнесету Ізраїлю відбулася зустріч народного депутата України, глави парламентської групи «Україна—Ізраїль» Олександра Фельдмана з ізраїльськими колегами-депутатами, під час якої обговорювали стан відносин між Україною та Ізраїлем і перспективи їх розвитку.

Увагу парламентаріїв двох країн було приділено низці питань, серед яких основні — трудові пенсії, візовий режим і інвестиції в українську економіку.

За підсумками зустрічі прийнято рішення звернутися до керівництва обох країн із приводу прискорення процесу підписання двостороннього договору про гарантії трудових пенсій. На сьогоднішній день ця проблема залишається нерозв'язаною, і громадяни України, що виїхали на постійне місце проживання в Ізраїль, не мають можливості одержувати пенсію через відсутність відповідного двостороннього договору.

Також було порушено питання про скасування в'їзних віз в Україну для громадян Ізраїлю. У зв'язку з тим, що Україна скасувала візи для громадян США, Євросоюзу, Швейцарії та Японії, ізраїльська сторона просила зробити такий крок стосовно громадян Держави Ізраїль, тим паче що понад півмільйона вихідців з України проживають сьогодні на території Ізраїлю. Народний депутат Олександр Фельдман у свою чергу підкреслив важливість зустрічного пом'якшення ізраїльського візового режиму для громадян нашої країни, які їдуть до Ізраїлю як учасники студентських обмінів, учені, туристи, а також для лікування й оздоровлення.

Керівник групи виступив з ініціативою зміцнення культурних зв'язків між нашими країнами в рамках проектів «Міжнародного центру толерантності». Одним із практичних кроків було запропоновано організувати візит делегації українських дітей з різних регіонів України до Ізраїлю з метою розвитку міцніших зв'язків між нашими країнами. Ця ініціатива знайшла щиру підтримку ізраїльської сторони.

Ізраїльські парламентарії подякували Олександру Фельдману за організацію в липні цього року приїзду 70 ізраїльських дітей до України з постраждалих від війни районів, а також за його зусилля стосовно ратифікації українським парламентом договору про запобігання подвійному оподаткуванню між Україною та Ізраїлем.

Після переговорів української делегації з головою комітету Кнесету з малого і середнього бізнесу Стаса Місежнікова, керівником Асоціації промисловців і виробників Ізраїлю Шрагою Брошем і главою Інституту експорту і міжнародного співробітництва Ізраїлю Давидом Арци сторони прийняли рішення про проведення наступного року бізнесів-форумів у двох країнах. Політики відзначили важливість для розвитку двостороннього економічного співробітництва підписання між Україною та Ізраїлем договору про взаємний захист інвестицій.

Українська делегація взяла участь у роботі конференції Прем'єр-міністра Ізраїлю з міжнародного співробітництва, на яку зібралися представники ділових кіл більшості країн світу. Олександр Фельдман виступив з доповіддю, присвяченою розвиткові економічних відносин між Україною та Ізраїлем і їх перспективам. Цей виступ з цікавістю сприйняла аудиторія.

Увечері того ж дня відбувся дружній обід із представниками політичних і ділових кіл Ізраїлю. Під час неформального спілкування було досягнуто домовленостей про створення спільного ізраїльсько-українського інвестиційного фонду, що незабаром почне свою роботу в Києві. Метою цього фонду буде визначення і фінансування інвестиційних проектів в Україні.

Асоціація народних депутатів України з глибоким сумом сприйняла звістку про смерть 10 листопада 2006 року

ЗАЙЧКА Віктора Олександровича,

народного депутата 4-го скликання. Він свого часу закінчив Севастопольський приладобудівний інститут, інженер-механік, був членом Комітету Верховної Ради України з питань бюджету, Уповноваженим представником депутатської фракції Народно-демократичної партії. В політичному, громадському житті був активним учасником законотворчого та політичного процесу. Віктор Олександрович назавжди залишиться у нашій пам'яті гранично порядною і самовідданою людиною, активним громадянином нашої держави. Найщиріші співчуття сім'ї і близьким покійного.

НОВИНИ
СУБОТА, 18 ЛИСТОПАДА 2006 ■ № 218 (3968)

За даними Всесвітньої організації охорони здоров'я, 20% усіх ліків, що продаються в СНД, є підробками

Аграрним фондом країни до 16 листопада законтрактовано у держрезерв 173,8 тис. тонн продовольчого зерна — 43,4% до плану

■ У НОМЕР

Балачок аж на 5 копійок

Дніпропетровська область. На виконання рекомендацій відділення Антимонопольного комітету України 494 приватні автоперевізники Кривого Рогу знизили вартість проїзду на 59 міських маршрутах. За повідомленням тутешньої прес-служби АМК, тарифи зменшено пропорційно на маршрутах міста, які сягають понад 120-кілометрової довжини. На семи автобусних маршрутах ціну знижено на 50, на двох — на 30 копійок. На сорока двох проїзд подешевшав на 10 копійок, на інших — на п'ять. Очікується, що найближчим часом на рекомендації АМК конструктивно відреагують перевізники Дніпропетровська, Павлограда, Дніпродзержинська, Нікополя та інших міст регіону. Зауважимо, що тарифи на проїзд уже зменшили перевізники Дніпропетровської, Запорізької та Рівненської областей. З цього приводу голова АМК Олексій Костусєв слушно наголошує, що врегулювання цін на пасажирські автоперевезення в Україні залежать від взаєморозуміння між органами влади, місцевого самоврядування та підприємцями.

Михайло СКОРИК.

Ялинка і борги

Тернопіль. У фойє міськради відвідувачів зустрічає ялинка заввишки 2,5 метра. Вона нагадує всім, що до Нового року треба готуватися заздалегідь. Керівників підприємств і організацій її передчасна поява спонукає до прибирання і підготовки міста до святкувань. Водночас — це сигнал для боржників. Нині заборгованість з оплати за житлово-комунальні послуги перевищує чотири мільйони гривень. Погана прикмета входити у новий рік з боргами, краще позбутися їх у старому році. Щоб не залишитися на свята без тепла і гарячої води.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

На поправку — додому

Миколаїв. На суднобудівний завод імені 61 комунара прибув флагман українських ВМС військовий корабель «Гетьман Сагайдачний». Проходячи повз миколаївський яхт-клуб, «Гетьман» дав три довгих гудки, вітаючи рідну колиску, місто, що дало йому життя. Кораблю належить пройти плановий ремонт механізмів і головних двигунів, що триватиме місяців десять. Саме це підприємство виграло тендер на проведення ремонтних робіт, вартість яких, за попередніми підрахунками, може становити від шести до дев'яти мільйонів гривень.

Постановою Господарського суду Харківської області від 10.11.2006 р. по справі №Б-39/155-06 (61022, м. Харків, площа Свобода, 5, Держпром, 8-й під.) Товариство з обмеженою відповідальністю «Авід» (код ЄДРПОУ 22639636, адреса: 61057, м. Харків, вул. Сумська, буд. 26) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру, ліквідатором боржника призначено Кононенко Олексія Леонідовича (адреса: м. Харків, вул. Командарма Корка, 14, кв. 12).

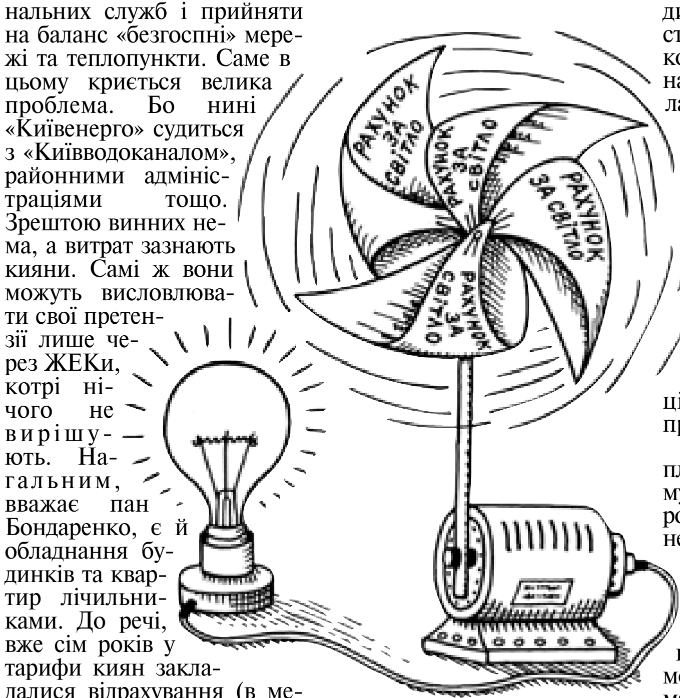
Претензії кредиторів та інші звернення осіб приймаються ліквідатором боржника Кононенко О. Л. протягом місяця за адресою: 61057, м. Харків, вул. Сумська, буд. 26.

Нові ціни за старі послуги

Навіть якщо квартплату підвищать не в три-чотири рази, як нині, а вдесятеро, ми все одно не уникнемо проблем у житлово-комунальному господарстві. Тому піднімати ціни треба тільки після реформи ЖКГ. А не покладати на плечі платників усі прорахунки та бездіяльність влади і комунальників. Так вважає депутат Київради Володимир Бондаренко. Про це він повідомив на зустрічі з журналістами. Депутат каже, що тарифи, які було закладено в ціну для киян, нерозкриті, а отже, необгрунтовані.

Приміром, за наявності лічильника на одну особу припадає один-два кубічні метри холодної води, а в платіжці нам закладають споживання майже вп'ятеро більше. Значно відстає від зростання комунальних платежів і динаміка зростання зарплат столичних мешканців. Платити ж нові ціни за старі послуги, вважає Володимир Бондаренко, — частково заривати їх у землю, а ще більше — фінансувати владні київські клани.

Натомість депутат має план реорганізації житлово-комунального сектору Києва. Найперше треба розмежувати функції та рамки компетенції міських комунальних служб і прийняти на баланс «безгоспні» мережі та теплопункти. Саме в цьому криється велика проблема. Бо нині «Київенерго» судиться з «Київводоканалом», районними адміністраціями тощо. Зрештою винних нема, а витрат зазнають кияни. Самі ж вони можуть висловлювати свої претензії лише через ЖЕКи, котрі нічого не вирішують. Нагальним, вважає пан Бондаренко, є й обладнання будинків та квартир лічильниками. До речі, вже сім років у тарифи киян закладалися відрахування (в межах 5%) на встановлення лічильників. І де вони? Поки що приладами оснастили 1302 будинки із понад 13 тисяч. Нині лише сім відсотків трубопроводів у місті виконано за технологією попередньої теплоізоляції, тож левова частка тепла обігріває землю. А, приміром, котельня, яка розташована в Біличах, чомусь опалює Південну Борщагівку. Тож про господарське ставлення не йдеться.

Важливою складовою реформи ЖКГ, на думку Володимира Бондаренка, має стати і створення житлово-комунальної інспекції, яка б на вимогу громадян фіксувала порушення і допомагала відстоювати права у судах та інших інстанціях. А ще громадської споживчої комісії, котра виконувала б наглядові функції. Інакше зловживань не уникнути, а про реформування можна забути. Кому хочеться модернізувати галузь, де легко красти?

Солідарна з цим і Національна конфедерація профспілок України.

— Людям пропонують платити за старі житлово-комунальні послуги, але за європейськими цінами. Цього не можна допустити, — вважає керівник Національної конфедерації профспілок Петро Петриченко. І попереджає: — Якщо влада не дослухається до їхніх вимог, будемо змушені підтримати людей і бойкотувати грабіжницькі тарифи.

Марина КРИВДА.
Мал. Олександра МОНАСТИРСЬКОГО.

P. S. ***Свого часу Європейський банк реконструкції і розвитку виділив 200 мільйонів доларів для реконструкції водогінної системи столиці. Освоєно було лише 34,4 мільйона, частина взагалі зникла в невідомому напрямку, а 40 мільйонів відкликали через незатребуваність. Так триває і нині. Це ще раз свідчить про те, що комунальна реформа і прозорі тарифи не вигідні міським чиновникам.***

«Крижані» адреси півострова

■ ПІДГОТОВКА ДО ЗИМИ

Досі не підключено до тепла цілі регіони Криму, де відкриття опалювального сезону оголосили ще місяць тому — 17 жовтня. Не обігріваються 26 шкіл і 23 дитсадка. Не готові прийняти теплоносії Сімферополь, Євпаторія, Судак і Керч. Заборгованість останньої за більш як п'ять років становить 11 млн. грн. Щоб розквитатися з боргом, міська влада виставила на торги комунальне підприємство «Аеропорт Керч», за яке планує виручити майже десять мільйонів гривень.

Залишається аварійною третина житлових будинків у Армянську. Мешканці вологих і холодних багатоповерхівок звинувачують місцеве управління ЖКГ, яке свою бездіяльність пояснює задавненою відсутністю коштів у міському бюджеті на ремонт. Холодно в житлових будинках Південнобережжя. Так і не надійшли гроші на утеплення 18 тонкостінних гуртожитків у мікрорайоні «Берліни» міста Щолкіне, де минулої зими замерзали їх мешканці.

Мало того, перевірка комісії МНС України виявила відсутність в автономії чіткого комплексного плану на випадок надзвичайної ситуації у холодний період і неналежну готовність до роботи аварійних бригад. Такий стан кримчани пояснюють лише нерозпорядливістю місцевих чиновників, адже з початку року на території півострова мобілізовано до бюджету всіх рівнів 3725,6 млн. прибутків — на 34,5 відсотка більше, ніж на цей час торік.

Віктор ХОМЕНКО.
Крим.

Таксист — професія ризикована

Три випадки нападів на таксистів зафіксовано у Рівному протягом нинішнього року. І хоч усі злочини міліція розкрила, це, схоже, бандитів не зупиняє, бо днями скоєно черговий напад на таксиста однієї з приватних фірм — 36-річного Сергія Димчана. Постраждалий виїхав на нічний виклик — доставити трьох пасажирів у приміське село Новоукраїнку. Як тільки таксі виїхало за місто, один з пасажирів попросив зупинитися, бо нібито йому стало зле.

— Знаючи про попередні напади на таксистів (рік тому Сергій уже був у схожій ситуації — тоді пасажир ножем поранив його у шию, за що на два роки умовно того позбавили волі (?!). — Авт.), я про всяк випадок висмикнув ключі із замка запалення та вийшов від авто, — розповідає Сергій, який зараз перебуває на лікуванні у нейрохірургічному відділенні міської лікарні. — Насторожило й те, що пасажири закривали від мене свої обличчя і майже не спілкувалися між собою. Я почув постріл із пістолета, а тому почав тікати. Але мене швидко наздогнали і почали бити. Вибили передні зуби, затягли до канави, де повалили на землю. Один з нападників наступив на голову ногою і почав вимагати ключі від авто, які я затис у долоні. А потім били рукояткою пістолета. Я просив їх відпустити, але мене все били і били...

Неважко здогадатися, чим би для Сергія закінчилися тортури, якби на трасі не з'явилися два КамАЗи. Водії вантажівок зупинилися, щоб розпитати дорогу, але швидко зорієнтувалися в ситуації і «відбили» у бандитів таксиста.

До честі рівненських міліціонерів, вони за добу затримали нападників — трьох молодих рівнян (один із них студент вузу). Проти них порушено кримінальну справу. Злочинцям «світить» від десяти до п'ятнадцяти років позбавлення волі з конфіскацією майна.

Олександра ЮРКОВА.

На знімку: потерпілий таксист Сергій Димчан.

Фото Тамари ЛИСЕНКО.

Чорна осінь. Чи буде просвіт?

Приїзд міністра внутрішніх справ Юрія Луценка був схожим на шокову терапію. Він прибув без попередження і лише на кілька годин. Провів нараду з апаратом обласного управління і поставив питання руба: якщо хоча б один із двох недавніх резонансних злочинів (замах на життя підприємця Романа Федишина та вбивство Богдана Дацка) до нового року не буде розкрито — «доведеться міняти команду».

Нинішню осінь у Львові називають чорною. У лавині інформації про резонансні злочини якось «загубилася» не менш страшна трагедія. Ще минулої неділі під час будівельних робіт на Цитаделі з висоти 40 метрів упало шестеро будівельників. Троє загинуло, інших у важкому стані госпіталізували. За злочинне недбальство поки що нікому відповідати. За словами керівника прес-служби Держпромгірнагляду у Львівській області Тетяни Віденеєвої, офіс підприємства, яке виконувало будівельні роботи, зачинено, його представник на засідання комісії не з'явився...

Оксана ТЕЛЕНЧІ.
Львів.

Діду з бабою радість — дрова подешевшали!

На 10 відсотків знизились ціни на дрова. Про це повідомив на прес-конференції головний лісничий області Сергій Мотрич. Тепер вартість одного кубометра дров становить 18—23 гривні залежно від порід дерев, а було 20—25 гривень. Це зроблено для задоволення потреб найбільш соціально незахищених споживачів — пенсіонерів, багатодітних родин. Лісгосни планують цього року реалізувати 170 тисяч кубометрів дров за ціною, яка нині майже вдвічі нижча, ніж у інших областях. Найближчим часом у Городні запрацюють два переробні підприємства, що з відходів виготовлятимуть тирсобрикети.

Сергій ПАВЛЕНКО.
Чернігівська область.

Прокурор пройдеться бур'янами

Майже 12 тисяч гектарів ріллі залишаються необробленими у Чаплинському районі Херсонщини. А та земля, яка використовується, далеко не вся має правовий статус, через що районний та місцеві бюджети недоотримують значну частину коштів. У результаті перевірок фахівці державної інспекції з контролю за використанням та охороною земель склали півсотні протоколів про порушення законодавства, ними накладено штрафів на суму 6,3 тисячі гривень, десять справ передано до прокуратури.

Алла БРУСИЛОВА.

«Болонізація» по-нашому

Процеси євроінтеграції поступово, проте впевнено охоплюють усі сфери нашого життя. Винятком не стала і вітчизняна освіта. Як трансформувати її під європейські стандарти і при цьому зберегти національну самобутність, міркували днями на загальних зборах Академії педагогічних наук України.

Ще рік тому українські студенти дружньо називали новий освітній процес Оболонським чи Бульйонським. Сьогодні ж першокурсники КНУ ім. Т. Шевченка, Національного технічного університету «КПІ», «Львівської політехніки» та деяких інших вузів країни на власній шкірі відчули, що таке «болонізація».

— Нам не можна пропускати лекції й семінари, — каже студентка Інституту журналістики Яна Дикун. — Це автоматично позбавляє нас балів, необхідних для допуску до іспитів.

На думку керівників університетів, саме передбачена Болонською декларацією система академічних кредитів підвищує мобільність студентів. Утім, поки що в Україні запроваджують власні схеми оцінювання студентів: модульно-рейтингові, рейтингові тощо.

За словами президента Академії педагогічних наук Василя Кременя, для перебудови вищої освіти за європейськими стандартами слід ще зробити чимало. Зокрема, підпорядкувати відомчі навчальні заклади Міністерству освіти та науки. Адже сьогодні за університети державної форми власності відповідають десятки різних комітетів і відомств. Слід також розробити двоступеневу систему підготовки фахівців. Йдеться про трирічне навчання за схемою бакалавр та дворічне — за схемою магістр. Таке поняття як спеціаліст — усунути. Бо в Європі його не сприймають. Там спеціалістами стають після дворічної практики, тому українські фахівці прирівнюються до бакалаврів.

Забагато в Україні й самих спеціальностей. Сьогодні студентів готують за більш ніж п'ятьмастами напрямками. Європу це дивує. Тому Міносвіти вже розробило новий перелік бакалаврських програм. Їх стане 146. З'явиться в Україні й інше нововведення. Випускникам, що закінчили університет після 2005 року, планують видавати дипломи європейського зразка.

Наталія ОВДІЄНКО.

■ ФОТОФАКТ

Фото Олександра СТРИЖА.

На АНТК імені Антонова продемонстрували доопрацьований літак Ан-32 (на знімку). **Сучасна модифікація літака з обновленим бортовим обладнанням відповідатиме міжнародним стандартам безпеки ICAO — Міжнародної організації цивільної авіації. Ан-32 призначено для експлуатації в складних метеорологічних і у всіх кліматичних умовах.**

Про майбутнє НАТО

Учора голова Парламентської асамблеї НАТО П'єр Лелуш, який іде зі своєї посади, висловив тривогу за майбутнє альянсу. «Я стурбований, насамперед, тому, що наші американські друзі й союзники не викликають у мене враження, що вони вибрали правильний напрямок для майбутнього альянсу», — цитує прес-служба ПА НАТО заяву Лелуша в рамках щорічної сесії натовських парламентаріїв у Квебеку.

Він закликав США і Євросоюз «забезпечити виживання політичного і військового альянсу». При цьому Лелуш висловив занепокоєність у зв'язку з «одностороннім бюджетним роззброюванням» багатьох європейських країн—членів НАТО, закликавши їх докласти необхідні зусилля для зміцнення альянсу. «Незважаючи на те, що Європа поглинена своєю відомою політикою безпеки та оборони, насправді Європа, за винятком Великобританії і Франції, перебуває в процесі одностороннього бюджетного роззброювання», — відзначив глава ПА НАТО. Він повідомив при цьому, що Євросоюз, населення якого в півтора рази перевищує населення США і який має більший сумарний ВВП, витрачає на оборонні потреби лише 40% від тієї суми, що витрачає США, і може виділити тільки 10% своїх боєздатних сил для участі в операціях за рубежем. «Унітералізм з одного боку, словесні вправи — з другого. Результат цього може бути трагічним», — попередив Лелюш. «НАТО, яка контролює сьогодні всю територію Афганістану, ризикує опинитися поставленою Талібаном у тяжку військову ситуацію через нестачу людських ресурсів. Вихід альянсу (з Афганістану), хай навіть у формі організованого виведення, стане жахливим ударом по довірі до нього», — додав парламентарій.

■ СВІТ КОРОТКО

ВЕЛИКОБРИТАНІЯ

Клуб для кандидатів

Відомий британський фахівець із проблем Євросоюзу Пітер Беррі висунув нову ідею стосовно подальшого розширення ЄС. Він пропонує: щоб країни, котрі прагнуть у союз, але ще не одержали запрошення, тимчасово об'єдналися в так званий клуб кандидатів. Замість того, щоб поодинці намагатися прискорити процес, Україні, Туреччині та іншим державам слід створити органи на зразок євросоюзівських і разом здійснювати реформи для досягнення інтеграційних критеріїв, вважає Беррі.

ІЗРАЇЛЬ

Мирні ініціативи відкинуто

Ізраїль відкинув нові мирні ініціативи з урегулювання на Близькому Сході, з якими виступили Іспанія, Франція та Італія. Представник ізраїльського МЗС підкреслив, що Ізраїль віддає перевагу прямому діалогу з палестинським керівництвом — а не якимось черговим міжнародним конференціям. Поки що неясно, як співвідносяться нові ініціативи і вже наявний мирний план «дорожня карта».

В'ЄТНАМ

Чотириденний візит

Учора до Ханоя прибув президент США Джордж Буш. Візит проходить у рамках його азіатського турне. Це другий візит американського президента до цієї країни з часу закінчення в'єтнамської війни в 1975 році. Попередник Буша Білл Клінтон був у В'єтнамі в листопаді 2000 року. Програма розпочнеться переговорами з президентом В'єтнаму Нгуєн Мінь Чиєтом. Запланована також зустріч з главою в'єтнамського уряду Нгуєн Тан Зунгом і генеральним секретарем правлячої компартії Нонг Дик Манем.

ФРАНЦІЯ

Жінку у президенти

Кандидатом соціалістів на президентських виборах у Франції, що відбудуться у квітні 2007 року, стане Сеголен Руаяль, яка сьогодні очолює регіон Пуату-Шарант. Її підтримали 64 відсотки учасників партійного референдуму. В своїй програмі Руаяль обіцяє «наблизити владу до громадян», перерозподілити повноваження між її різними гілками, сприяти економічному зростанню і «більш гнучкому» трудовому кодексу. Не меншу роль відіграли особиста чарівність претендентки і добре організована рекламна кампанія.

АФГАНІСТАН

Іде під воду

Небувалі заливні дощі спричинили сильну повінь у країні, жертвами якої стали щонайменше 15 афганців, ще майже 50 чоловік пропали безвісти. У провінції Багдис на заході країни повністю затоплено кілька віддалених гірських селищ. Тим часом надати їм допомогу вкрай важко. Медики просто не можуть дістатися до потерпілих через розмиті дороги.

Село врятувало лікарню

Не дочекавшись допомоги від бюджету, мешканці селища Наркевичі, що у Волочиському районі, вирішили толокою відремонтувати свою лікарню, котру ледь не закрили. З такою ініціативою виступила голова селища Валентина Ілюшина. А підтримали її сільські голови з усіх навколишніх сіл, оголосивши серед односельців збирання коштів на ремонт. Самотужки люди назбирали 25 тисяч гривень, і лише дві тисячі вдалося викроїти з районного бюджету. Всі будівельні й ремонтні роботи селяни виконували самостійно і безкоштовно. Зате тепер у лікарні тепло й затишно. Прийом хворих ведуть сімейний лікар, стоматолог та терапевт.

Ірина КОЗАК.
Хмельницький.

Авто провалюються, а будинки повзуть

Вулиця Кронштадська стала славнозвісною у Дніпропетровську: нещодавно дві вантажівки та автомобіль «Газель» тут просто провалилися під землю. Потерпілими в результаті виявилися мешканці будинку № 21 та їхні сусіди, які фактично опинилися в епіцентрі водяного фонтану. Він кілька днів вирував під землею з проіржавілих труб теплопостачання. Будинки просто поповзли до утвореної прірви, руйнуючись на ходу. Міські комунальники, що були надто заклопотані рапортуванням про готовність до опалювального сезону, на скарги мешканців вулиці не зважали. Тепер заступник міського голови Володимир Медведчук розводить руками, схвильовано коментує подію на місцевому телебаченні, мовляв, це біда давня, немає коштів у районному бюджеті на заміну комунікаційних мереж. За його словами, потерпілим із Кронштадської протягом кількох днів виділять необхідні кошти та будівельні матеріали на укріплення осель. А діряві труби залатають сяк-так, до наступного фонтану і публічних рапортів про готовність.

Вл. інф.

■ ФОТОФАКТ

Фото Вадима ЛІСНОГО (Укрінформ).

На вулицях Луганська з'явилася нова вакуумна машина-пилосос (на знімку). **Її місцевим комунальникам як експеримент запропонували колеги з Одеси. Вона зібрана на базі «МАЗа» з використанням вузлів і агрегатів від «мерседеса», коштує 280 тисяч євро. Якщо луганчанам пилосос сподобається, то в наступному році закуплять два таких авто, адже вона замінює роботу тридцяти двірників.**

«Музичні» перемоги... кондитерів

Кондитери севастопольської фірми «Медобори» вразили уяву не тільки аматорів солодкого, а й суворе журі Міжнародного фестивалю кулінарного мистецтва, що відбувся в Києві. Шоколадна гітара в композиції «Музыка нас связала» забезпечила Тетяні Шашковій у номінації «Арт-клас» Диплом першого ступеня. А золоту медаль «Кондитер року» і кубок «Золотий кондитер України» отримав її колега Олександр Андріанов за карамельну композицію «Мелодія кохання» і сучасно декоровані десерти.

Світлана КАЛИНОВСЬКА.

Урядовій комісії сподобалися тарифи Черновецького

Урядова комісія визнала обгрунтованим підвищення з 1 грудня 2006 року тарифів на комунальні послуги у Києві. Як повідомив на прес-конференції віце-прем'єр-міністр України, міністр будівництва, архітектури та житлово-комунального господарства України Володимир Рибак, тарифи в місті не переглядали давно: на водопостачання та водовідведення — з 1999 року, на гарячу воду та опалення — з 2002-го, квартплату — з 2000-го. За цей час енергоносії подорожчали у 3,25 разу, а отже, зросла собівартість згаданих послуг. Тож комунальна шокотерапія — крок вимушений. Учора його обговорювали на засіданні РНБО.

Схоже, уряд сам не вірить у те, що разом з новими тарифами запанує ідеальний комунальний порядок. Тому не заборонятиме споживачам комунальних благ переходити на самообслуговування. Зокрема, на встановлення індивідуальних систем опалення у квартирах. «Створено міжвідомчу комісію, яка протягом двох місяців підготує матеріали (відповідні норми і правила. — **«Голос України»**) для того, щоб узаконити встановлення індивідуальних котлів», — повідомив Володимир Рибак. — Ми підтримуватимемо централізовану систему опалення. Проте у дво- чотириповерхівках, там, де тепломережі старі, треба це узаконити і не мучити людей».

Об'їзна розвантажила Бучач

Введено в експлуатацію першу частину об'їзної дороги Івано-Франківськ—Бучач—Тернопіль. Споруджена за європейськими стандартами, вона з'єднає Тернопільщину з центральними і східними областями, відкриє туристичні маршрути до Карпат. Але головне — розвантажить центр старовинного Бучача, багатого неповторною архітектурою. Щодоби через цей райцентр проходили понад чотири тисячі вантажівок, завдаючи шкоди будівлям та екології. Велика заслуга у спорудженні об'їзної дороги міського голови Бучача Омеляна Оверка, який поставив собі за мету зберегти місто. За словами начальника Служби автомобільних доріг у Тернопільській області Юрія Проника, за останні 15 років це перша така масштабна будова вартістю 60 млн. грн. Закінчити об'їзну навколо Бучача планують наступного року. На черзі — райцентр Бережани, який також потерпає від навали транзитних ваговозів, що курсують старовинними вулицями.

Любов ЛЕВИЦЬКА.
Тернопільська область.

Поправка до оголошення Тульчинського районного суду від 28.10.2006 р., а саме: дата судового засідання 28 листопада 2006 року.

Віра в добропорядність, законослухняність

В Одесі відбулася звітно-виборна конференція обласної організації Народної партії. В її роботі брав участь лідер партії Володимир Литвин. Він зустрівся з кореспондентом «Голосу України».

— Володимире Михайловичу, чи комфортно вам на нинішній посаді віце-президента Національної академії наук України?

— Сьогодні я маю керуватися відповідними правилами співжиття в колективі, в якому працюю. Це великий, індивідуально насичений колектив.

Оце почав систематизувати свою бібліотеку. Особливо багато в ній букіністичних книг на історичну тематику. На книжковий ринок ходжу обов'язково раз на два тижні. Читаю. Працюю в Академії наук. У Київському університеті завідую кафедрою на історичному факультеті. П'ять разів на тиждень плаваю. Маю час для того, щоб побути поруч з коханими людьми.

Більше того, скажу відверто — життя тіль ки починається.

Певний дискомфорт, звичайно ж, існує. Адже в нас в українській політиці є традиція: людину, яку усунули з влади, обов'язково необхідно добити. Це відомий політичний принцип — опонента не можна залишати — його треба або наблизити, задушити в обіймах, або політично добити. Це, як правило, триває протягом року — поки влада розсаджується, поки вона шукає винних і списує на них помилки. Потім у влади руки зайняті вже іншим. Згадайте, змінювалися президенти, кожен новий починав щось погане говорити про колишнього. Практика ця негідна, і від неї слід відмовлятися.

— Але з великої політики іти не збираєтеся?

— Не збираюся. Хотілося б бути затребуваним.

— Результати минулих виборів для Народної партії виявилися не такими, як вона розраховувала. Чому це сталося?

— Ми багато недопрацювали, багато чого недоврахували. Суспільство і люди повинні знати: вибори були вільними, але підрахунок голосів було сфальсифіковано. За моїми оцінками, фальсифікація при підрахунку голосів сягала 10-12 відсотків. Ну, немає логіки, розумієте, що політична партія, котра має від обласної до сільської ради 27 з половиною тисяч депутатів, не пройшла до парламенту. Це у два з половиною разу більше, ніж у партії, яка йде за нами.

Провину за те, що партія не пройшла до парламенту, слід адресувати самій партії — ми не виявили принциповості, наші люди не змогли досидіти до кінця підрахунку голосів, не змогли простежити, як і в яких кількостях перекладали бюлетені з пачки до пачки. Бо психологія людей, які є прихильниками партії, — це віра у добропорядність, законослухняність. Вони щиро вважали, що й інші люди вірять у такі само ідеали. На жаль, при

підрахунку спрацював закон тайги, закон джунглів.

Ніхто не хоче мати свідків слабостей політиків

— Хто був зацікавлений у ситуації, що склалася?

— Не хочу зациклюватися на цьому питанні, і мені важко на нього відповісти. Відверто скажу, моя позиція не імпонувала представникам помаранчевої команди, оскільки ніхто не хоче мати свідків слабостей політиків і політичних сил. У нас існує практика — усунути з політичної арени тих людей, завдяки яким прийшов до влади. Об'єктивно склалося так, що ті рішення, що ми їх приймали, і ті позиції, що ми їх відстоювали, виявилися на боці Ющенка і його команди. Об'єктивно, і про це треба говорити. Хоча я повинен сказати, що іншого президента на той час і бути не могло. Європа, світова спільнота (за винятком Росії) іншого президента просто не прийняли б. Це очевидність, і я це добре знаю.

Як було в нас за радянських часів — хто знімав Хрущова і привів до влади Брежнєва, тих усунули. Це найближчі приклади.

Природно, є образа в Партії регіонів. Особливо зараз, коли вони здобули значну перемогу. Адже є люди, котрі кажуть Януковичу: «Вікторе Федоровичу, ви б уже давно сиділи в кріслі президента, це Литвин вас не пустив». І зійшлися непримиренні політичні сили, котрі вільно або невільно, свідомо чи несвідомо посприяли тому, щоб ми були викинуті за межі політичного процесу.

— Політична воля Верховної Ради, головою якою ви були, дала змогу провести третій тур президентських виборів. Чому була відсутня така само політична воля парламенту, коли обговорювалося питання про перерахунок голосів?

— Зіставте ті результати, що були офіційно оприлюднені, і ті рейтинги, що визначалися перед виборами. Вони не збігаються. Політичні сили—переможниці самі не розраховували на такий результат. Я розмовляв з керівниками політичних партій, і вони говорили про свій реальний рейтинг, вони його знали. Свою роль зіграла організація підрахунку голосів. Спрацювало гасло Сталіна: «Не важливо, як голосують, важливо, як рахують».

Чому не пішла Верховна Рада на перерахунок голосів? Є й інші, вагноміші причини. Після помаранчевої революції у світі оголосили, що Україна поряд з Іраком і Афганістаном демонструє прорив до демократії. І на прикладі України заходилися вчити пострадянські держави, як слід просувати демократію.

Є ще один момент. Очевидно, був розрахунок на те, що після парламентських виборів співробітництво України з НАТО буде істотно просунуто.

І, нарешті, ще один момент, на якому я хотів би акцентувати увагу. Захід розраховував, що в процесі парламентських виборів буде сформовано помаранчеву коаліцію, що зміцнить Президента, і у такий спосіб буде сформовано домінуючу політичну силу, котра задаватиме тон у розвитку країни. Чому я про це говорю? Замовчується, приміром, вельми промовистий факт. Зазвичай оцінкою прозорості виборів є висновок ОБСЄ. Як правило, свою оцінку ОБСЄ робить протягом місяця. Стосовно України такий висновок було зроблено через два місяці, саме того дня, коли було проголошено створення помаранчевої коаліції, що пізніше розпалася і наказала довго жити. Оці фактори і стали причиною того, що парламент не прийняв рішення про перерахунок голосів.

Яку ціну має слово Президента?

— А яке було пояснення Президента про те, що НСНУ не підтримала при голосуванні рішення про перерахунок голосів?

— Я мав з Віктором Ющенком розмову. Я не виносив би на голосування у Верховну Раду проект рішення, якби не був упевнений у його позитивному проходженні. Я зателефонував Президенту, розповів про ситуацію. Комуністи заявляли про фальсифікацію, соціалісти заявляли про фальсифікацію і говорили, що готові до перерахунку голосів. «Наша Україна» говорила про те само і особливо кивала головою на Схід. Президент сказав: «Так, моя фракція підтримає рішення про перерахунок голосів». Були певні сумніви, адеже в наших політиків є одна риса — обіцяють, знаючи, що слова не дотримають. Та проте — слово Президента!

Я виніс питання про перерахунок на голосування. Результат відомий — було видно, хто танцював з радості від того, що перерахунку голосів не буде. Адже після перерахунку довелося б відповідати: чому не збігаються результати і куди поділися бюлетені? Коли я вже вкотре зателефонував Президенту, коли я під час зустрічі запитав у нього про слово Президента, він відповів: «Ну, розумієш, хлопці...»

— Україна нині розділена на два полюси — результати парламентських виборів є яскравим тому доказом.

— Розкол у країні сьогодні є і він збільшується — сумніву цей факт не викликає. Розкол за регіональною ознакою, за політичною ознакою, за конфесіональною, і навіть, якщо хочете, за національною ознакою — це однозначно. Але я не квапився б (це моя особиста думка) говорити, що в Україні сформувалися два полюси політичних сил. По суті подивитися, між ними немає великої різниці. Це — прагнення мати владу і скористатися цією владою. Відрізняються вони ставленням до російської мови і ставленням до зовнішнього вектора. Просто кожна з цих основних політичних сил, умовно кажучи, узурпувала настрої людей, осідлала ці настрої і експлуатує у своїх інтересах.

За великим рахунком опозиції в Україні немає — є ображені на владу

— Запитання в лоб: чи братиме участь у виборах Президента України 2010 року Володимир Литвин?

— Розповім вам таку історію. Я був у редакції «Української правди» на чат-конференції і мене дотискали питанням — яка буде позиція партії в 2010 році? Я казав, що політична партія чогось варта і тоді варта, коли бере участь у виборчій кампанії. Якщо вона цього не робитиме, то політична партія не потрібна. Адже політична партія повинна виробляти програму, повинна в ній переконувати і намагатися привести до влади людей, які забезпечать виконання програми. Мені кажуть: «То ви братимете участь у президентських виборах чи ні?». Мовляв, без позитивної відповіді на це запитання сенсації не буде. От вони й написали.

Згодом я мав розмову з дуже шановною людиною, котра була народним депутатом, академіком, поетом. Він сказав мені таке: «Прошу тебе про одне — не дражни гусей. Прийде час, будемо вирішувати»

Народна партія братиме участь у всіх політичних кампаніях, у тому числі й у виборах. Але при такій боротьбі за владу можна очікувати чого завгодно, зокрема об'єднання різних політичних сил заради ідеї ліквідації інституту президентства як такого. Скажуть: давайте сядемо у Верховній Раді, зачинимося і визначимо, хто стане Президентом.

— Володимире Михайловичу, якою ви бачите опозицію в українському суспільстві? Чи числить себе в опозиції Народна партія?

— В опозиції ми себе числимо, зараз визначаємося конкретно. За великим рахунком у нас немає опозиції. У нас є ображені на владу або ображені на народ, який не дав можливості здобути владу. Я взагалі не визнаю слів «ми переходимо в опозицію». В опозицію не переходять, в опозиції опиняються. Кажуть, мовляв, ми переходимо в опозицію до Президента вибірково чи до антикризової коаліції, чи до прем'єра персонально. Це спроба про всяк випадок мати тили, мати шлях до відступу. Якщо ти — в опозиції, значить, ти — в опозиції. Ти не маєш можливості приймати рішень, а тим більше — забезпечити реалізацію цих рішень, пропонувати свої варіанти розвитку подій, критикувати. «Критикувати» я поставив на третє місце. Тут повинна бути активна позиція, влада повинна бути зацікавлена. Адже вона матиме можливість зувсебіч подивитися на свої рішення, що мають бути прийняті, і в результаті прийняти таке, що буде висококондиційним, що буде сприйняте суспільством і, якщо хочете, не матиме будь-яких вад. А в нас влада дивиться на опозицію за принципом Томського, був такий політичний діяч. Принцип цей такий: ми за багатопартійність, але за умови, що всі партії сидітимуть у в'язниці, а одна правитиме. І вона повинна вважати, що опозиція — це ворог, якого необхідно знищити. З другого боку, на тих людей, які каждуть, що вони мають бути в опозиції, чиниться тиск, ніби вони повинні кликати народ братися за вила й бігти з ними на владу. Це — абсурд. Опозиція — це люди, котрі мають власну позицію, активну позицію. Вона може збігатися з офіційною політикою, і слава Богу. Якщо не збігається — опозиції необхідно аргументувати свою точку зору таким чином, щоб люди сказали: ця точка зору краща й перспективніша.

— Володимире Михайловичу, чи відбиває нинішня ситуація у парламенті ситуацію в державі?

— Нескінченна боротьба за створення коаліції, за її формат підвела до важливого фундаментального висновку: ми підійшли до межі нашої державності, за якою можуть початися необоротні процеси, тому що можна було створити інститути влади за радянським взірцем —армію, митницю, прикордонні війська. Але коли зайшла мова про внутрішнє наповнення інститутів влади, виявилося — немає ані досвіду, ані знань, ані бажання брати на себе відповідальність.

Ми повинні дати відповідь на запитання: чи можлива в XXI столітті Україна як державний проект? Якщо Україна як держава можлива, а дехто дає на це питання негативну відповідь, то слід говорити про історичну й політичну відповідальність людей, які уособлюють Україну, є її обличчям. Але якщо державний проект «Україна» неможливий, то жодної відповідальності немає і не можна побудувати те, що побудувати неможливо. Але я переконаний, що Україна як держава буде, незалежно від волі і бажання тих, хто уособлює владу. Європа, світ не дадуть нам упасти, тобто порушити ту рівновагу, котра склалося у світі. Питання треба ставити у такий спосіб: якою буде українська держава? А от бачення стратегії розвитку країни немає. Сьогодні ми живемо за принципом: виникла проблема — латаємо дірки, немає проблеми — продовжуємо розбірки. Має відбутися серйозний діалог у суспільстві, мова йде по суті про національну безпеку.

Я з оптимізмом дивлюся в майбутнє, бо вірю в мудрість українського народу, що завжди відокремлював зерно від плевелів.

Інтерв'ю узяв
В'ячеслав ВОРОНКОВ.

■ **ОБЕРЕЖНО: ВІДПИСКА**

Як глухі з німими...

Саме на такий «діалог» скидаються надруковані в «Голосі України» матеріали, в яких критикуються дії міської влади та порушуються проблеми, що непокоять киян. Та відповіді на них керівників Київської міської державної адміністрації.

У наших публікаціях ішлося, що в прес-службі КМДА неможливо одержати будь-яку інформацію без письмового запиту. А керівники управлінь узагалі відмовляються це робити, мало не з істерикою посилаючись на заборону міського голови. Хоч закон «Про інформацію» зобов'язує чиновників давати її ЗМІ письмово, усно, телефоном чи використовуючи публічні виступи своїх посадових осіб. Редакції не допомогло й звертання до прокуратури Києва, котра, підтвердивши право журналістів «мати право», втім, повідомила, що, за інформацією заступника голови КМДА Дениса Басса, «жодних розпоряджень КМДА, київського міського голови про встановлення нової схеми спілкування ЗМІ з представниками КМДА не видавалося».

Крім того, йшлося також про те, що в КМДА не спрацьовує бюрократична машина, без якої, на жаль, не обійтися, коли потрібно бодай щось з'ясувати чи журналісту, чи громадянину, як то кажуть, з вулиці. А чому не виконуються загалом правильні постанови й розпорядження міської влади та хто конкретно відповідає за їх виконання? «Голосу України» не вдалося з'ясувати, чому, приміром, не виконується чудове розпорядження про заборону феєрверків після 22 год. та інших шумів, котрі заважають киянам відпочивати? Газета, сподіваючись на конкретну відповідь, порушила і це, й інші питання в одній з публікацій, надіславши також і письмовий запит міському голові Леоніду Черновецькому та його заступнику Денису Бассу.

Натомість одержали відповіді з детальним переліком тих само... постанов, які не виконуються. Й жодного слова про горезвісне усне розпорядження Черновецького, яке «затулило» рота і його підлеглим в управліннях, і прес-службі. А також про некомпетентність технічних служб КМДА, від яких важко добитися відповіді на запитання, які вони зобов'язані давати. Це насправді нагадує старі смішні фільми про революцію 1917 року, коли до влади прийшли робітники та селяни, котрі не мали жодного уявлення про мало шановану, але дуже потрібну канцелярську роботу...

Тільки рік нині вже 2006-й, і при владі — доктори, професори й доценти, принаймні працівники з дипломами про вищу освіту. Втім, вони дуже добре опанували жанр відписок, коли заявника «футболять» куди подалі. Залишається тільки поспівчувати громадянам, які потрапляють у ситуацію, коли в таких коридорах влади потрібно чогось добитися. Хто з ними взагалі розмовлятиме?

Редакція сподівається, що керівники КМДА все-таки дадуть конкретну відповідь на порушені у виступах газети питання.

Валентина ПИСАНСЬКА.

10 листопада. Прем'єр-міністр України Віктор Янукович, Голова Верховної Ради України Олександр Мороз, лідер КПУ Петро Симоненко, Перший заступник Голови Верховної Ради України Адам Мартинюк (справа наліво) під час розширених зборів Антикризової коаліції і Кабінету Міністрів України з нагоди 100 днів діяльності уряду.

11 листопада. Сімферополь. Присяга на вірність народу України військовослужбовців за контрактом польового вузла зв'язку окремої бригади берегової охорони ВМС.

12 листопада. Львів. Фестиваль «Молочна родина», на якому було представлено молочні вироби вітчизняних виробників.

13 листопада. Київ. Відкрито Перший Міжнародний конкурс диригентів імені Стефана Турчака.

15 листопада. У столичному Міжнародному виставковому центрі відкрився III Міжнародний «Агрофорум-2006», у рамках якого розпочала роботу IX універсальна агропромислова виставка «Фермер України».

14 листопада. Одеса. Розпочався ремонт пам'ятника герцогу де Рішельє (Дюку).

16 листопада. Київ. У приміщенні Першого Національного телеканалу урочисто відкрито перший «Музей Національної телекомпанії України».

Сім днів із життя країни очима фотокореспондентів Сергія КОВАЛЬЧУКА, Андрія НЕСТЕРЕНКА, Анастасії СИРОТКІНОЇ та Укрінформу

Право на освіту, право на вуз

Нещодавно в черговому числі «Голосу України» було вміщено інтерв'ю з В. Шинкаруком — начальником управління ліцензування, акредитації та нострифікації Міністерства освіти і науки України, в якому він виклав своє (міністерське) бачення гострого конфлікту, що має місце до сьогодні, між МОН і Міжрегіональною Академією управління персоналом (МАУП). Дотримуючись демократичних засад і принципів у діяльності ЗМІ, подаємо і іншу точку зору, з якою виступає ректор МАУП М. Головатий.

Рішенням ДАК від 26 вересня п. р., а також відповідним наказом МОН України Міжрегіональній Академії управління персоналом було відмовлено видати 4655 дипломів випускникам МАУП минулого навчального року, а також призупинено дію ліцензії для 32 навчальних підрозділів академії. Читачі, котрі незнайомі із суттю конфлікту, можуть справді зрозуміти, що МОН «рішуче бореться з псевдоосвітою», стоїть на сторожі закону. Насправді все не так — до навпаки. Щоб не бути голослівними, наведемо такі об'єктивні факти, які це підтверджують.

МАУП — справді найбільший вуз України, акредитований за IV рівнем акредитації, в якому навчається нині близько 57 тис. студентів із 32 країн світу. Підготовка і перепідготовка фахівців тут здійснюється з 30 спеціальностей та 132 спеціалізацій. Академія має власні: телеуніверситет, видавництво, Міжнародний бібліотечно-інформаційний центр (понад 300 тисяч книг), щорічно сплачує понад 20 млн. грн. податків. За 17 років існування МАУП випустила майже 50 тисяч фахівців, створила тисячі робочих місць. І от майже рік тому МОН України в односторонньому порядку стало вимагати перереєстрації статуту МАУП, інших приватних вузів, а саме, зміни їх організаційно-правової форми. Оскільки це не відповідає, а суперечить законодавству, МАУП оскаржила цю вимогу в суді і виграла справу проти МОН. У відповідь за таку непокірність розпочато тотальне переслідування академії, фактично перешкоджаючи її законній господарській діяльності. Це: умисна затримка з ліцензуванням і акредитацією, особливо окремих відокремлених підрозділів; організація позапланових, упереджених перевірок; позбавлення права присвоювати вчені звання і, врешті, призупинення видачі дипломів державного зразка про освіту на підставі того, що МАУП, мовляв, порушила ліцензійні умови щодо наборів молоді на навчання. МАУП, зрозуміло, стала опротестовувати і ці дії.

З 9 по 18 вересня ц. р діяльність МАУП перевіряли три великі комісії МОН, які не знайшли жодного випадку, коли б людина не вступила до вузу, не вчилася і не пройшла державної атестації. Разом з тим згадані комісії вказують на перебільшення ліцензійних обсягів в наборі студентів. Фактично, це також не відповідає реаліям. Так, згідно з ліцензією, виданою органом ліцензування — Міністерством освіти і науки України, 10 квітня 2006 р., серія АВ № 048032 для МАУП загальний ліцензований обсяг прийому на навчання до МАУП становить 21240 осіб, тоді як фактичний випуск студентів академії за період з 01.09.2005 по 01.09.2006 (за встановленим Міністерством звітним періодом для видачі дипломів) нараховує 14905 осіб. Отже, фактичний випуск студентів на 6335 осіб менший від встановленого ліцензованого обсягу прийому.

Трохи більш як півроку тому МОН вже приймало рішення про анулювання ліцензій Житомирського, Чернігівського, Криворізького інститутів МАУП після позапланових, раптових і необ'єктивних їх перевірок. І хоча судові органи це рішення визнали протиправним, призупинили дію відповідних наказів, МОН ці рішення не виконує, продовжуючи перешкоджати господарській діяльності академії.

Зазначимо, що більшість недоліків, виявлених згаданими комісіями МОН в діяльності МАУП, є надуманими, суб'єктивованими, і такими, що не відповідають реаліям. Так, вказуючи на те, що студенти-правознавці не вивчали окремих предметів, зокрема, розділів права, забувають про те, що всі навчальні програми МАУП проходили свого часу відповідну експертизу у базових вузах України. І це стосується всіх спеціальностей. Не витримує критики і статистика щодо кадрів МАУП. На сьогодні тут працює 250 кафедр, з яких 172 випускаючі. Загалом — це 4000 викладачів, з яких 233 доктори та 1502 кандидати наук (160 професорів та 963 доценти).

Дії МОН України щодо МАУП були оскаржені в судовому порядку. Відповідно до статті 53 Конституції України кожен має право на освіту, на вибір відповідного навчального закладу. Крім того, відповідно до статті 27 Закону України "Про освіту" від 23 травня 1991 року №1060-XII випускнику державного та іншого акредитованого (атестованого) навчального закладу видається відповідний документ про освіту встановленого зразка. Зразки документів про освіту затверджуються Кабінетом Міністрів України. А дипломи видає саме МОН України, а не вузи.

Державна атестація осіб, які закінчують вищі навчальні заклади усіх форм власності, відповідно до Закону України «Про вищу освіту» здійснюється державною екзаменаційною комісією. Положення про державну екзаменаційну комісію затверджується спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади у галузі освіти і науки, а голови ДАК призначаються лише МОН України.

МАУП є акредитованим навчальним закладом. Всі особи, для видачі дипломів яким МАУП звернулася до Міносвіти, пройшли відповідний курс навчання та склали державні іспити державним екзаменаційним комісіям, голови яких, ще раз нагадуємо, призначені наказами Міносвіти. Отже, на підставі законів України «Про освіту» та «Про вищу освіту» МОН зобов'язане видати цим особам документи про отримання освіти державного зразка і припинити елементарне переслідування МАУП.

Микола ГОЛОВАТИЙ,
ректор МАУП, доктор політичних наук, професор.

Господарський суд Рівненської області (33000, м. Рівне, вул. Яворницького, 59) ухвалою від 09 листопада 2006 року порушив справу №8/57 про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «Енергосплав» (33001, м. Рівне, вул. Петра Могили, 25, р/р 26000248907001 в РВ КБ «ПриватБанк», МФО 333391, код ЄДРПОУ 25320102).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Драгун Ірину Іванівну (ліцензія АА №719819 від 19 лютого 2004 року, 33028, м. Рівне, вул. Соборна, 34/14).

Претензії кредиторів приймаються протягом 30 днів від дня опублікування даного оголошення.

МАШИНОБУДІВНИЙ «КОЗИР» СІЛЬГОСППІДПРИЄМСТВА

■ ПЕРСПЕКТИВА

(Початок на 3-й стор.).

І все-таки справжньою родзинкою, яка вирізняє товариство поміж споріднених підприємств, є завод, де випускають сільськогосподарські машини: зубчасто-пружинні борони БЗП-15,2 та БЗП-24,5 і кільчасто-зубчасті котки ККЗ-6,2 та ККЗ-10,4. До того ж створені вони в рідних стінах, у власному проектно-конструкторському бюро. А все почалося з того, що «Агротех» викупив приміщення цехів колишньої райсільгосптехніки.

— Спочатку ми хотіли їх використати за прямим призначенням, — ділиться Геннадій Вікторович. — Але 2002 року в складі делегації запорізьких аграріїв я побував у Харківській області й пересвідчився в тому, що поставити ремонт сільгосптехніки на потік нині неможливо. Адже радянські трактори й комбайни вже своє відждили, і селяни їх лагодять самотужки з того, що розберуть, а імпортну техніку обслуговують сервісні центри. Отже, солідних замовлень не дочекаєшся. Та й нових запчастин заводського виробництва не дістанеш. Ось тоді ми й подумали про те, щоб організувати власне виробництво. Багатьом ідея Геннадія Марича здалася якщо не фантастичною, то принаймні наївною. Про те, в якому занепаді перебувало сільськогосподарське машинобудування, свідчила трагічна доля двох великих підприємств — місцевого «Орсільмашу» й сусіднього Гуляйпільського дослідно-експериментального заводу. Так то ж промислові велети, а тут пропонується якась кустарщина! Та й що можна виготовляти — дідівські борони? «Хіба борона, коли її зробити з розумом, не сільгоспмашина?» — наполягав на своєму директор і запросив до обговорення цього питання безробітних конструкторів «Орсільмашу». «А ми й самі з вусами, — відповів за всіх Анатолій Косьмина і показав креслення. — Але ця машина поки що тільки на папері, тож якщо хочете побачити її в полі, давайте працювати разом».

З того й почалося: у проектно-конструкторському бюро, яке очолив А. Косьмина, відпрацьовували технологію виготовлення спроектованих за дуже короткий термін зубчасто-пружинних борін БЗП-15,2 та БЗП-24,5, а також кільчасто-зубчастих котків ККЗ-6,2 та ККЗ-10,4, а керівництво підприємства, не гаючи часу, їздило по заводах, де продавалося обладнання. Так і вкомплектували міні-завод. А коли склали першу борону, вирішили випробувати її на своїх полях. Машина, яку давно чекали селяни, виявилася простою й надійною в роботі, а головне — ефективною і відносно дешевою. Це саме те, що потрібно фермерам, та й не лише їм. Цікаво, що першими її купили сусіди-гуляйпільці Сергій Курман, Олександр Коростельов та Володимир Дудка, котрі очолюють великі сільгосппідприємства, в кожному з яких налічується більш як 10 тисяч гектарів орних земель. Вони й забезпечили «розкрутку» оріхівської новинки в аграрних колах.

Але справжнє визнання до Г. Марича та його колег прийшло тоді, коли їхні зубчасто-пружинні борони та кільчасто-зубчасті котки потрапили в реалізацію через систему державного фінансового агролізингу. Тепер вони відомі хліборобам усієї України. Сталося це з легкої руки директора запорізької філії НАК «Украгролізинг» Володимира Бруя та його заступника Валерія Нікітенка. Добре знаючи керівника «Агротеху» як давнього надійного партнера своєї філії, вони не полінувалися приїхати на поле й подивитися в роботі техніку, яку виготовляють на цьому підприємстві. На місці пересвідчилися, що керівники господарств, що придбали борони, аж ніяк не перебільшують їхні позитивні характеристики, і рекомендували для розгляду експертів з державної конкурсної комісії.

Техніка в кредит продається значно краще, ніж за повну вартість, і коли попередній уряд згорнув програму фінансової підтримки села, «агротехівці» на таких само умовах почали продавати свою продукцію надійним покупцям, завдяки чому цьогоріч випуск сільгоспмашин на підприємстві збільшився на третину. А через кілька місяців тут складуть перші серійні культиватори та роторні косарки, дослідні зразки яких уже пройшли виробничі випробування на своїх та сусідських полях.

— Перший крок завжди найважчий, — ділиться Геннадій Вікторович. — Хто на нього не наважиться, втрачає шанс, але й переоцінювати власні можливості не можна. Ми завжди радимося, зважуємо всі «за» і «проти», якщо рішення прийнято, не відступаємо від нього, хоч би й каміння з неба падало... Звичайно, один у полі — не воїн. І те, чого ми нині досягли, насамперед заслуга заступника директора Сергія Коваля, головного бухгалтера Ірини Петрушенко, головного економіста Марії Зуєвої, керівників виробничих підрозділів Григорія Назарчука, Володимира Коваля, Олега Шкроботька та Володимира Давиденка. Разом ми і є тією командою, що згуртовує колектив на звершення справ, за які не соромно перед людьми.

Микола МАНЬКО.
Запорізька область.

■ ТРАГЕДІЇ

Чому офіцери дедалі частіше прикладають пістолет до скроні?

У військовому містечку Чугуїв, що за кілька десятків кілометрів від Харкова, застрелився старший лейтенант авіазагону. Трагедія сталася о дев'ятій вечора. А рано-вранці на військовий аеродром, що його охороняв офіцер у неадекватному стані, приземлився літак міністра оборони Олександра Гриценка. Утім, візит міністра був викликаний не черговою надзвичайною подією, а представленням особовому складові Харківського військового університету нового начальника. І хоча ці дві події пов'язує лише прикрий збіг, усе-таки деякий спільний знаменник у них є. Армію, як, утім, і все суспільство, роздирають накопичені за десятиліття протиріччя: блиск і ситість генералів, злидні й животіння молодших чинів та особового складу.

За неофіційною інформацією, яку маю на даний момент, старший лейтенант Дмитро Колосов, як звичайно, близько восьмої вечора минулої середи заступив на варту. Перевірити, як іде служба, прийшов черговий по частині. Він нібито помітив, що Дмитро був трохи напідпитку, після чого в грубій формі висловив йому свої претензії. Можливо, різкий тон був пов'язаний з тим, що військові саме готувалися до приїзду міністра. Хто служив у Радянській Армії (українська поки що нічим не відрізняється), той знає, яке це божевілля, коли до частини приїжджає високе начальство. Ну, а коли врахувати ще й ту обставину, що сьогодні генерали і старші офіцери намагаються ще дужче, ніж тоді, в показушному порядку вислужитися перед начальством, тим часом як молодші чини й солдати нерідко голі, босі і голодні, то неважко здогадатися, яке душевне піднесення відчувають вони в дні таких візитів.

Хоч як там було, але після того, як перевіряючий пішов, старший лейтенант вийшов з караульного приміщення і застрелився з табельної зброї.

Було це самогубство чи доведення до самогубства — однозначної відповіді на це запитання в слідства поки що немає. Однак кримінальну справу нібито порушено за статтею «доведення до самогубства». Прокуратура розглядає дві версії: службові обставини та особисті мотиви. Проводиться ряд експертиз. Одна з них має дати відповідь на питання, чи не перебував військовослужбовець в алкогольному або наркотичному сп'янінні.

Передсмертної записки Дмитро Колосов не залишив. Старшому лейтенантові було за тридцять — у цьому віці вже годиться мати звання не нижче майора.

Міністр оборони Анатолій Гриценко, перед приїздом якого, як уже було сказано, і застрелився офіцер Колосов, повідомив, що він зацікавлений у максимально об'єктивному розслідуванні. Своїм наказом він тимчасово відсторонив від виконання обов'язків командира бригади і старшого офіцера, який того злощасного вечора перевіряв варту.

Командири військової частини від будь-яких коментарів відмовляються категорично, посилаючись на особисте розпорядження чергового по частині. Відомо, що загиблий офіцер мав добру репутацію: займався спортом, і спиртним не зловживав. До Чугуєва переїхав з родиною з Умані — купив будинок. Дружина вчителює в одній з місцевих шкіл. У загиблого офіцера залишився 13-літній син.

За офіційними даними, цього року в армії скоєно 15 самогубств, з них сім — на території військових частин. 80 відсотків суїцидів, сказав міністр Гриценко, мають під собою причини сімейного характеру. Але, напевно, треба читати «соціального». Чи означає це, що кожен п'ятий офіцер стріляється через нестатутні стосунки в офіцерському середовищі чи з якихось інших конкретних, суто армійських, причин, міністр уточнювати не став.

Тракторист застрелив міліціонера чи свавільника?

Напередодні в Ново-Водолазькому районі з мисливської рушниці було застрелено співробітника міліції Віталія Сидоренка. За офіційною версією — під час виконання службових обов'язків. За версією очевидців, убивця просто відбивався від самоправців у погонах.

Старшина був застрелений у звичайному сільському дворі минулої середи після четвертої вечора. У нього залишилися дружина і маленька дитина. Міліцейське начальство каже, що він разом із іншими працівниками шукав підозрюваного в злочині. Увійшов до обійстя і став жертвою п'яного господаря.

У селі у версію міліції не вірять. Кажуть, що знають убивцю Михайла Жиденка з найкращої сторони. Він ніколи не пішов би на злочин, якби його не довели міліціонери до того стану, коли він перестав контролювати свої дії. Михайло — тракторист, орав городи по всьому селу. Саме через межу, вважають сусіди, він і взявся за рушницю: заїхав на територію сусідки, а та образилася і попросила сина заступитися. Той, стверджують очевидці, протягом двох тижнів погрожував Михайлові й у підсумку покарав тракториста за допомогою двох друзів, які й виявилися міліціонерами, до того ж співробітниками немісцевого райвідділу. Як стверджує дружина Михайла, вони прийшли в цивільному одязі й не сказали, що є працівниками міліції, а одразу почали бити її чоловіка, який у той момент сам перебував у будинку і не був п'яний.

Через півгодини хлопці навіщось намагалися відтягнути Михайла в бік лісу, але він вирвався, забіг додому і схопився за рушницю, що її зберігав на правах мисливця. Старшина не вгамовувався і знову пішов в атаку на чоловіка. Очевидно, постріл не міг уже не пролунати.

За словами дружини тракториста, другий кривдник її чоловіка, тільки-но побачивши чим закінчуються їхні «розбірки» з «нетямущим» трактористом, одразу втік. Вони з Михайлом самі викликали «швидку» і міліцію. Коли приїхали начальники з Харкова, розповідає жінка, вони їй відразу почали погрожувати і змушувати підтвердити, що міліціонери при виконанні. Свідчення свідків, стверджують Любов і її сусіди, нікого не зацікавили — Михайла заарештували.

Микола КОСИЙ.
Харків.

Гетьманова «Дума»: наклеп Кочубея чи правда?

Іван Мазепа тонко відчував вартість поетичного слова. Гетьман сам віршував. І був небайдужий до тих, хто мав поетичний хист. Гетьман «просуває» їх на високі церковні або урядові посади — як-от Варлаама Ясинського, Іоана Максимовича, Данила Туптала, Стефана Яворського, Пилипа Орлика, Григорія Новицького, заохочує талановитих віршувальників земельними наділами тощо. Сам він як поет обдарований далеко потужніше, ніж сучасники. Висока посада не дозволяла йому відкрито говорити про потаємне. Поетичний талант, однак, шукав самоствердження. Його «Дума» — лаконічний маніфест, у якому образно передано суперечності життя в Україні на зламі XVII—XVIII століть.

«Всі покою щире прагнуть,
А не в еден гуж тягнуть,
Той на право, той на ліво,
А все братя, тото диво!
Не маш, любви не маш згоды
От Жовтои взявши Воды;

През незгоду всі пропали,
Сами себе звоевали
Ей, братища, пора знати,
Що не всім нам пановати,
Не всім дано всее знати,
І річами керовати!
На корабель поглядимо,
Много людей полічимо:
Однак стирник сам керует,
Весь корабель управует;

Пчулка бідна матку мает,
И оное послухает.
Жалься, Боже, Украины,
Що не вкупі мает сыны!
Еден живет ис поганы,
Кличет: «Сюда Атаманы!

Идім матки ратовати,
Не даймо ей погибати!»
Другій Ляхам за грош служит,
По Вкраині и той тужить:
«Мати моя старенькая!
Чом ти вельми слабенькая?
Розно тебе розшарпали,
Кгды аж по Дніпр Туркам дали,
Все то фортель щоб слабіла,
И аж в конець сил не міла».

Третій Москві юж голдует,
И ей вірне услугует;
Той на матку нарікаеть,
И недолю проклинаеть:
«Ліпше было не родити,
Нежли в таких бідах жити!»

От всіх сторон воругують,
Огнем, мечем руйнують,
От всіх не маш зычливости,
А ни слушной учтивости;
Мужиками называють,
А подданством дорікають.
Чом ты братов не учила,
Чом от себе их пустила?
Ліпше було пробувати,
Вкупі лихо отбувати!

Я сам бідный не здолаю,
Хиба тяжко заволаю:
Ей, Панове Енералы,
Чому ж есте так оспали?
И вы, Панство Полковники,
Без жадной политики,
Озьмітеся всі за руки,
Не допустіть горкой муки
Матці своей болш терпіти!
Нуте врагов, нуте быти!
Самопалы набувайте,
Острых шабель добувайте,
А за віру хоч умріте,
И вольностей бороніте!
Нехай вічна будеть слава,
Же през шабли маем права!» .

Чи належала «Дума» перу Мазепи? В. Кочубей у доносі зазначав, що архімандрит Никон «дал мні оную (пісню. — **Авт.**) и радил в спряту добром держати», «и сказал ему, что ту пісню скомпоновал он, гетман». Вказівка дуже важлива. Отже, Мазепа мав довірника, якого ознайомив зі своїм твором.

Хто був архімандрит Никон? Зрозуміло, гетьман не міг дати прочитати свій крамольний для Москви твір будь-кому.

Соратник Мазепи, вірогідно, був родом з Гадяча, бо коли очолював Донський монастир, до нього приїжджав родич, козак Гадяцької сотні Матвій Іваненко. Також він у Гадяч посилав ієродиякона Спиридона провідати свояків.

Занедбаний московський Донський монастир був відроджений на початку 1680 року старанням царівен Катерини та Софії. Першим архімандритом його у 1683 р. став Никон, якого поставив патріарх Іоаким, запросивши в Москву вченого ченця з України. За п'ять років його архімандритства монастир обновився, набув авторитету і значимості.

Підтримка архімандритом царівни Софії, схоже, загострила стосунки його з патріархом. Він був зарахований до противників Петра І і, мабуть, коли побачив, що партія Софії програє, попросився на моління до Новгорода-Сіверського й 31 серпня 1689 р. зі свитою покинув Москву. Прибічники Петра І навздогін послали загін капітана Михайла Данилова. Уікачі переховувались у Бизюковому монастирі, та 13 вересня їх знайшли. Архімандрита Никона тримали під караулом. 23 жовтня відпустили в Україну.

Нова влада змусила Никона задуматися про нерівноправний союз України з Московією. Становище екс-архімандрита Донського монастиря та гетьмана Мазепи, по суті, було однаковим. Недавно ще приязна Москва тепер дихала на них ворожим духом.

І. Мазепа не забув про свого довірника. Уже в 1691 р. ченці Гадяцького монастиря за явною «підказкою» з Батурина обрали Никона своїм настоятелем. Однак новий патріарх Андріан не затвердив їхній вибір. Він писав: «Никона... по свидетельству некиих к нам, где ли в монастыр в архимандритах быти да не попустиши, и священствовати убо ему... не подобает».

Попри забороні з Москви, опального отця невдовзі обрали настоятелем Троїцького печерського лікарняного монастиря.

У 1700 р. Никон прийняв архимандрію Єлецьку. Тобто Мазепа (саме з його відома обирались і призначались на церковні посади в Гетьманщині духовні отці) повернув Никону становище, яке він займав у Москві. Архімандрит очолював ченців Єлецького монастиря до 1702 р. Далі переїхав у Новгород-Сіверський — настоятелем Спаського монастиря. Після поразки мазепинців у 1709 р. «добровольно уступил архимандрию, будучи хорым».

Отже, архімандрит мав гетьманську підтримку. Це явна ознака не тільки співчуття Никону, але й порозуміння довкола питань, які не могли афішуватись. Саме тому І. Мазепа надав довірнику можливість ознайомитися з текстом своєї «Думи».

Підстави для припущення, що «Дума» приписана В. Кочубеєм гетьману для підсилення доносу, спростовуються змістом поезії. Авторство І. Мазепи підтверджується, зокрема рядками:

«Ей, братища, пора знати, Що не всім нам пановати, Не всім дано всее знати, І річами керовати!».

Тобто лише гетьман міг так звертатись до наближених, нагадуючи їм, що корабель у морі управляється не масою людей, а «стирник (капітан. — **Авт.**) сам керует». Голос гетьмана вгадується і далі:

«Я сам бідний не здолаю, Хиба тяжко заволаю: Ей, Панове Енерали, Чому ж есте так оспали?»

Якби ліричний герой «Я» був рядовим, то він звертався б із закликом долати труднощі не тільки до полковників, усіх старшин, а й до найвищої посадової особи Гетьманщини. Та у цьому контексті не може здолати проблему залежності від поневолення сусідньою державою саме «сам бідний» гетьман. Отже, і ці промовисті деталі засвідчують його авторство.

Найпевніше, написання «Думи» - болюча реакція І. Мазепи на перемир'я, досягнуте між «Священною лігою» та Туреччиною у Карловиці (1698 р.) («Розно тебе розшарпали, Кгды аж по Днепр Туркам дали»), російсько-турецький Константинопольський мир 1700 року. Бо у прийнятих договорах не враховано інтереси української сторони. Козацькою територією розпорядилися на свій розсуд володарі прикордонних держав.

Під час допиту В. Кочубей доповнив своє свідчення про «Думу» важливою деталлю про те, що архімандрит Никон «отдал, де, ему ту песню тому лет с десять». Тобто, очевидно, вона була написана у 1698—1699 рр. Як свідчать документи, Мазепа пориваєся тоді здійснити відступ від Москви, але, мабуть, не наважився на це через незгоди у своєму близькому оточенні.

«Дума» І. Мазепи написана за типовим для того часу зразком віршованого публіцистичного твору. І. Мазепа ніби користується улюбленою фразеологією літераторів-сучасників. У писаннях другої половини XVII століття, народній творчості був популярний образ страждальної Матері-України.

«Українонька, матінко моя.
Ах, як тяжкая бідонька твоя...
Кров'ю красніють озера, броди,
Кров течет в ріках — не питай води...».

Крім цього, Мати-Україна фігурує у поезіях, спрямованих на осудження прихильників польської протекції. Прикметний у цьому плані вірш Андрія Герасимовича «Плач Малої Росії»:

«Всі маткою називають
а не всі за матку мають:
Другий хощет загубити,
в ложці води утопити.
Бо чи треба горшой муки.
як подати ляхом в руки?»

Мазепа, по суті, розвиває цей мотив. Але йде далі попереднього автора, який бачить щасливою батьківщину лише «под рукою царей славных, самодержцов православных». Гетьман-поет формує нову ідеологію: не протекція сусідів, а виборювання волі, незалежності. При цьому Мазепа не має ілюзій, що їх подарують Україні. Тому він закликає наближених набивати самопали, готувати гострі шаблі.

Подібний заклик міг визріти лише у серці справжнього патріота, який знав історію України й глибоко відчував необхідність політичної самостійності для козацтва.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігів.

На знімку: портрет І. Мазепи з літопису С. Величка.

У вівторок — автограф-сесія

Видавництво «Каменяр» разом з «Українською книгарнею» започаткували щомісячну презентацію нових книжок за участю авторів, літературних критиків, бібліотекарів, читачів. Директор видавництва Дмитро Сапіга вважає, що особисте знайомство, спілкування з автором якнайкраще наблизить книжку до серця читача.

— Бо ходимо вулицями і... не знаємо авторів книжок, які зачитуються до дірок, — сказав він під час першого літературного вівторка, вітаючи авторів та шанувальників книги. — А Львів славиться тим, що книжку тут люблять. Форум видавців засвідчує, що це — книжкова столиця. Продовжуючи традицію, ми вирішили робити маленькі форуми в «Українській книгарні».

Гостями літературного вівторка були професор, доктор філософських наук Назар Горбач і прозаїк Тетяна Гронська. Перш ніж надати слово авторам, Д. Сапіга розповів про видання, які щойно побачили світ у «Каменярі». Варто нагадати, що це видавництво — універсальне. Воно успішно поєднує консервативність (у доброму розумінні цього слова), тобто відданість апробованому літературному руслу, і сміливість у відкритті нових або ж несправедливо призабутих імен. Найбільшою цьогорічною гордістю «Каменяра» є 10-томне видання творів Юрія Липи. Вийшов друком перший том, який увібрав поетичні твори видатного українця-історіософа, публіциста, лікаря. Саме його життя — легенда. Уродженець Одеси загинув мученицькою смертю на Львівщині: його закатували за співпрацю з УПА.

— Якби наші європейські сусіди мали таку видатну постать, мабуть, увесь світ би гудів, — вважає Д. Сапіга. — Сьогодні ми пробуємо відкривати його для себе. Зокрема шостий том вбере у себе «Чорноморську доктрину». Це та річ, яку свого часу закрили на сім замків і тримали, мов лютого змія. Сподіваємося, що цей том за підтримки Одеси, де народився Юрій Липа, вийде більшим накладом, аніж перший. На жаль, для львівських урядовців Юрій Липа — невідомий.

Постійною і добре відомою візитівкою «Каменяра» є Бібліотека слов'янських літератур мовами народів світу: у перекладі з української на інші мови і навпаки. В цій серії видано, зокрема, «Зів'яле листя» Івана Франка. Серія «Повісті» розпочалася книжкою Валерія Шевчука. Згодом буде опубліковано ще п'ять повістей цього прекрасного письменника. Завершено 5-томне видання Юліана Опільського. Розбіжності між нинішнім і радянським виданнями цього автора — вражаючі. Літературознавцям варто було б, вважає Д. Сапіга, замислитися над абсурдністю тодішнього втручання в текст — незрозуміло з яких причин.

Гість літературного вівторка професор Назар Горбач свого часу був мудрим рецензентом рукописів «Каменяра». Він умів обійти небезпечні рифи, й завдяки йому не одна книжка побачила світ. Останніми роками Н. Горбач подивував читача вибухом творчої енергії. У «Каменярі» побачили світ його «Невідомий Сковорода», дослідження, присвячені Гоголю, Шевченку. Їм притаманні наукова новизна і жвавий, «бестселерний», виклад матеріалу. А головне те, що автор вважає за потрібне розвіяти наші ілюзії про те, що ми знаємо «хрестоматійних» авторів. Розвіяти стереотипні уявлення на взірець: Сковорода ходив від хати до хати, носив торбу з Біблією. Такі уявлення про видатних українців, наголосив під час зустрічі з читачами автор, досі побутують у школах. Завдяки Горбачу ми побачили іншого Сковороду — генія! Гоголь в інтерпретації Горбача — геніальний українець, який потрапив у лещата імперської дійсності. Дослідник вибрав читачеві іншого Шевченка, його філософські погляди.

— А що творив Шевченко на засланні? Він часу не гаяв. І писав, і малював, і навіть гроші заробляв. Коли починаєш писати, відкриваються зовсім інші речі, яких і я не знав, — ділився Горбач. — Потім я вирішив написати про специфіку українського філософствування. Наша філософська думка не гірша від німецької. Яка ж вона класична? Вона не стосується життя. Ми маємо свою специфіку філософії, в центрі уваги котрої — питання вічності світу і людини. У руслі цього погляду на українську філософію я подивився на Івана Франка, написав про його філософські переконання.

Після виступу науковця Д. Сапізі непросто було перекинути місточок до бестселера з інтригуючою назвою «Вероніка та її коханці» молодого автора Тетяни Гронської. Але директор видавництва зробив це віртуозно. Він розповів, що автор — родом із Полонного на Хмельниччині. І. цей край значно старший від Львова. Закоханість Тетяни в малу батьківщину — фантастична. Дмитро Сапіга з неприхованим пієтетом говорив про колоритних героїв її творів. А нинішня повість — це спроба «потрапити в контекст комерційної літератури».

— Головна героїня — письменниця, чиє життя поєднане з трьома мужчинами. Це полковник української армії, капітан міліції і хірург. Щоб написати повість, я консультувалася з людьми цих професій , — поділилася з читачами Гронська. — Військові пішли назустріч, хірурги також, а з міліцією було важко... Вони чомусь мене дуже боялися.

Одне слово, живе спілкування з автором — річ необхідна. І зрештою — не нова. На жаль, минули ті часи, коли на творчі вечори відомих поетів годі було проштовхатися. Але «синдром» львівського книжкового форуму, коли до презентаційних стендів теж була не протовпишся, — живе! Отож нова традиція проводити маленькі форуми кожний другий вівторок місяця уже знайшла своїх прихильників.

Оксана ТЕЛЕНЧІ.

Львів.

У конфлікті головлікаря з колективом районної лікарні винна... політика

Рокитнянська центральна районна лікарня. Її базі можуть позаздрити багато столичних медзакладів. Тут чисто і гарно, світлі палати, на ліжках — нова постільна білизна, в операційних — сучасне обладнання. Але чомусь ми не побачили хворих. Принаймні у тих відремонтованих відділеннях, по яких нас провів головний лікар цієї лікарні Олександр Коротун.

Утім, мета поїздки до пмт Рокитне Київської області була не екскурсія по чисто вимитих коридорах ЦРЛ.

В україно-американське бюро з прав людини звернулася тітка Олексія Горбача. Вона стверджувала, що головний лікар лікарні, де працював анестезіологом її племінник, обмежує права молодого фахівця. Ця ворожість головлікаря до молодого реаніматолога закінчилася судом.

А почалося все більш як півтора року тому. 10.01.2005 р. в лікарні помер пацієнт. Реанімаційні дії проводив Горбач. Головлікар стверджує, що чоловік помер з вини лікаря. Аргументує це тим, що, за даними патолого-анатомічного розтину, в померлого було зламано кілька ребер.

— Визнаю, що Горбача звільнив з порушеннями. У лікарні тоді сталася трагедія. Молодий лікар не впорався зі своїми обов'язками. Реанімаційні заходи провів з надмірною силою — зламав пацієнтові ребра. Пацієнт помер від цих травм, отриманих під час реанімації, — каже Олександр Коротун.

— До нас приїжджав обласний хірург, який бачив рецензію історії хвороби померлого, ми запитали, винен лікар чи ні. Той відповів: ваш лікар — молодець, усе зробив грамотно, професійно, — згадують травматолог Рокитнянської ЦРЛ Сергій Жирко, хірурги Іван Смольницький і Сергій Ігнатьєв.

Та й лікарська контрольна комісія визнала, що хворого не можна була врятувати у зв'язку з важким його станом.

А тоді лікар Горбач одержав догану від адміністрації та продовжував працювати. Після цього випадку, за словами колег Олексія, головний лікар почав до нього чіплятися. Щоправда, звільнив його через вісім місяців після того випадку за невідповідність обійманій посаді.

— Ця людина нестабільна, до нього під час роботи бути багато претензій, — стверджує Олександр Васильович. — Коли помер пацієнт на столі в Горбача, постало питання про проведення судмедекспертизи. Але я пожалів молодого лікаря. Чому звільнив не одразу? Я дав йому півроку повчитися. А він не хотів учитися. Казав: не буду, не буду, не буду...

Головлікар стверджує, що саме дружина померлого пацієнта приходила до нього і просила... направити анестезіолога на навчання. Мовляв, молодому фахівцеві треба ще вчитися. Особисто я сумніваюся, щоб жінка, яка втратила чоловіка, наполягала на такому покаранні, якби справді вважала лікаря винним.

Вона заявляє інше:

«10 січня 2005 року помер мій чоловік Л. у Рокитнянській центральній районній лікарні. Приблизно через півроку головний лікар Рокитнянської ЦРЛ Коротун Олександр Васильович пропонував мені написати заяву заднім числом до Рокитнянської прокуратури на неправомірні дії лікаря-реаніматолога Горбача Олексія Тарасовича, що, за його словами, стали причиною смерті мого чоловіка».

Жінка відмовилася писати цю заяву.

Олексій подав у суд на рішення адміністрації Рокитнянської ЦРЛ звільнити його «за невідповідність» і виграв справу. Білоцерківський міськрайонний суд Київської області встановив, що звільнення було незаконним і зобов'язав лікарню сплатити позивачеві його зарплату за час вимушеного прогулу та моральну компенсацію. Цей конфлікт обійшовся державі в 6433 грн.

Тоді на сторону молодого фахівця стали його колеги — 25 лікарів. Вони свідчили в суді на його користь.

— Ми стали на захист Горбача не через те, що Коротун його звільнив. А як він його звільнив — заднім числом. Чіплявся до нього на рівному місці. Виніс догану за те, що під час операції він курив у коридорі, а не був в операційній. Я потім знайшов цього пацієнта, і той написав заяву, в якій зазначено, що Горбач від нього не відходив, — каже Сергій Жирко.

Після того, як старші колеги стали на захист анестезіолога і виступили свідками в суді, їм теж було несолодко.

— Офтальмологічне відділення лікарні, завідувачка якого була на боці Горбача, хотіли закрити через незадовільне санітарно-епідеміологічний стан. І тільки після втручання райадміністрації та підписів пацієнтів відстояли і відділення, і лікаря, — каже завідувачка гінекології Рокитнянської ЦРЛ Людмила Ільченко. — Наскільки мені відомо, лікаря Івана Смольницького головлікар картав за відсутність на робочому місці в його законний вихідний день. Потім писали заяву на звільнення лікаря за тимчасову відсутність на робочому місці. У цей час, наскільки мені відомо, хірург Смольницький допомагав хворій у неї вдома. Лікаря довели до гіпертонічного кризу...

— До нас приїздять люди на лікування з інших районів. Йдуть за підписом на дозвіл до головного лікаря, а він, як розповідають пацієнти, їм каже: куди ви приїхали — вони (тобто ми, лікарі) нічого робити не вміють. У такій обстановці дуже важко працювати. Ми боїмося виходити на чергування: раптом щось станеться. А нас зроблять крайніми, — кажуть лікарі.

Моральний клімат у колективі цієї районної лікарні — нездоровий. Опозиціонери в білих халатах виражають недовіру головному лікареві. Поки що тільки в кулуарах. Щоб це зробити офіційно, потрібно провести збори трудового колективу.

— Нам кажуть, що для цього немає підстав, — таку відповідь на свою ініціативу отримали прихильники публічного з'ясування стосунків від адміністрації лікарні.

Те, що відбувається в лікарні, сам Олександр Коротун пов'язує з великою політикою. А справа Горбача, вважає, — лише привід для тиску на нього, головлікаря, за допомогою співробітників лікарні. Складна комбінація...

— Нормальну, стабільну роботу колективу порушують політичні інтриги. Головного лікаря (Коротун говорить про себе в третій особі. — **Авт.**) хочуть звільнити за невідповідність займаній посаді. Цю посаду вже обіцяно людині від однієї відомої партії, — коментує ситуацію головлікар Рокитнянської ЦРЛ.

Сам він, за його словами, до жодної партії не належить. Що не кажи, боляче вдарила політика по колективу медиків районної лікарні. А коли лікареві боляче, то вже хворому...

Ольга ВІТЕР.
Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

ОГОЛОШЕННЯ

про проведення двоетапного конкурсного відбору

1. Замовник: ДАТ «Чорноморнафтогаз», ідентифікаційний код ОКПО 00153117.

1.1. Поштова адреса: 95000, Україна, Автономна Республіка Крим, Сімферополь, пр. Кірова/пров. Совнаркомівский, 52/1.

1.2. Відповідальний за проведення - Начальник департаменту з геологорозвідувальних робіт та розробки родовищ - Мельничук П. М., телефон - (0652)52-34-45, факс (0652) 52-34-34. Довідки з питань організації торгів за тел. (0652) 52-96-44.

2. Інформація про конкурс: Виконання лабораторних досліджень керну з пошукової свердловини №1 на площі Суботіна Чорного моря.

3. Процедура конкурсу: двоетапний конкурсний відбір.

4. Місце та кінцевий строк надання кваліфікаційних пропозицій: 95000, Україна, Автономна Республіка Крим, Сімферополь, пр. Кірова/пров. Совнаркомівский, 52/1, каб. 3.5. (особисто Шандрі Андрію Анатолійовичу - тел 52-96-45), 23 листопада 2006 року до 10:00.

5. Місце та час розкриття кваліфікаційних пропозицій: 95000, Україна, Автономна Республіка Крим, Сімферополь, пр. Кірова/ пров. Совнаркомівский, 52/1, конференц-зал, «23» листопада 2006 року об 11:00.

6. Місце та кінцевий строк надання цінових пропозицій: 95000, Україна, Автономна Республіка Крим, Сімферополь, пр. Кірова/пров. Совнаркомівский, 52/1, кабінет 3.5 (особисто Шандрі Андрію Анатолійовичу - тел. 52-96-45), «24» листопада 2006 року, 10:00.

7. Місце та час розкриття цінових пропозицій: 95000, Україна, м. Сімферополь, пр. Кірова/пров. Совнаркомівский, 52/1, конференц-зал, «24» листопада 2006 року об 11:00.

Для попередньої кваліфікації учасники надають наступні документи у запечатаному та маркірованому конверті:
- копію довідки про включення підприємства у Єдиний державний реєстр підприємств та організацій України;
- копію свідоцтва про реєстрацію підприємства;
- копію ліцензій на виконувані роботи;
- копію статуту;
- копію свідоцтва платника ПДВ (чи єдиного податку);
- копію сертифікатів (у т. ч. міжнародних);
- форму 1-П, форму 1-ТБ, форму 1-С.

Усі копії документів повинні буди завірені підписом керівника та печаткою підприємства.

Для участі у другому етапі конкурсного відбору учасники подають у запечатаному та маркірованому конверті:
- цінові пропозиції;
- графік виконання робіт.

Господарським судом Тернопільської області (46000, м. Тернопіль, вул. Острозького, 14-А) порушені справи про банкрутство:

Приватне підприємство «Транстехмаш», справа № 1/Б-799, адреса: м. Тернопіль, вул. Медова, 2, і. к. 33091189; р/р 26056055135108, № 26001055135108 у Тернопільській філії ЗАТ «Приватбанк», МФО 338783.

Розпорядником майна по справі призначено Тараса В. М., вул. Родини Барвінських, 7, м. Тернопіль, ліцензія серії АА № 116173 від 20.01.2005 року видана Міністерством економіки та з питань європейської інтеграції України.

Майнові вимоги кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом одного місяця з дня опублікування оголошення.

Постановою господарського суду Луганської області від 20.12.2005 р. по справі №19/90б Дочірнє підприємство «Луганська нафтобаза» Відкритого акціонерного товариства «Луганськнафтопродукт», розташоване за адресою: 91000, м. Луганськ, вул. Руднєва, 60, код 24854712, р/р №26001001527980 у ФБ «Фінанси та кредит» ТОВ в Луганській області, МФО 304717, визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура.

Ухвалою господарського суду Луганської області від 13.10.2006 р. по справі №19/90б ліквідатор ДП «Луганська нафтобаза» ВАТ «Луганськнафтопродукт» призначений арбітражний керуючий Воронько Олексій Олексійович (ліцензія серія АА №630079 від 15.12.2003 р., що мешкає за адресою: 91000, м. Луганськ, вул. Веденіна, буд. 58).

Господарський суд Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1-а) постановою від 25.10.2006 р. у справі № Б40/295-06 визнав товариство з обмеженою відповідальністю «Капітал-Секьюрітіз» (49000, м. Дніпропетровськ, вул. Героїв Сталінграду, буд. 148, п/р 26505302344 в ЗАТ «ФСБанк» в м. Дніпропетровськ, МФО 305987, код за ЄДРПОУ 32613802) банкрутом та відкрив ліквідаційну процедуру у справі у порядку ст. 52 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом». Ліквідатором призначено Вдовіна Максима Володимировича, ліцензія АА № 719834 від 25.02.2004 р. Претензії кредиторів приймаються ліквідатором протягом місяця з дня опублікування оголошення за адресою: 49070, Дніпропетровськ, пр. К. Маркса, 83/61, довідки за тел. 8 (0562) 33-89-69.

Господарським судом Кіровоградської області (25022, м. Кіровоград, вул. Луначарського, 29) по справі № 11/50 від 12 жовтня 2006 року визнано банкрутом виробничо-комерційне товариство з обмеженою відповідальністю «Нікольське» (юридична адреса: Кіровоградська область, Світловодський район, с. Микільське, код ЄДРПОУ 24711042, р/рах. 26002000545001в АТ «Укрінбанк», МФО 323505.

Ліквідатор товариства - арбітражний керуючий Заяц Анатолій Іванович, ліцензія АБ № 176281 від 19 жовтня 2005 року, 27500, Кіровоградська обл., м. Світловодськ, пров. Нагірний, 3/125.

Постановою Господарського суду Київської області (01032, м. Київ, вул. Комінтерну, 16) від 18.10.2006 р. по справі №261/11Б-06 визнано банкрутом Споживче товариство «Тихань» (08713, Київська обл., с. В. Дмитровичі, вул. Київська, 18, код ЄДРПОУ 31012325) і відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Сапєліна Р. О. (ліц. АБ №158211 від 18.08.2006 р., 08703, Київська обл., м. Обухів, вул. Київська, 168, кв. 128). Претензії кредиторів приймаються протягом місяця від дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду Київської області (01032, м. Київ, вул. Комінтерну, 16) від 18.10.2006 р. по справі №260/11Б-06 визнано банкрутом товариство з обмеженою відповідальністю «АРМА» (08713, Київська обл., с. Великі Дмитровичі, вул. Шевченка, 1, кв. 37, код ЄДРПОУ 32932019) і відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Сапєліна Р. О. (ліц. АБ №158211 від 18.08.2006 р., 08703, Київська обл., м. Обухів, вул. Київська, 168, кв. 128). Претензії кредиторів приймаються протягом місяця від дня опублікування оголошення.

ТОВ «Дукат»

повідомляє про скликання загальних зборів, що відбудуться 20.12.2006 р. о 13:00 год. за адресою: м. Харків, пр. Московський, 200.

Порядок денний:

1. Ремонт даху, нежитлової будівлі - швейного цеху, на території якого розташовано ТОВ «Дукат».

2. Розробка та затвердження фінансово-економічного плану розвитку підприємства на 2007 рік.

За додатковою інформацією звертатися в адміністрацію товариства за вищевказаною адресою, або за тел.: (057) 392-30-83.

До уваги керівництва ТОВ «Наша Марка», код ЄДРПОУ 24488673.

Повідомляємо вам, що ВАТ «ОТІ» не має наміру продовжувати дію Договору оренди нежилого приміщення №304/А, укладеного 03.01.2006 р. між ВАТ «ОТІ» та ТОВ «Наша Марка» (надалі - Договір), на наступний, 2007 рік, тому, відповідно до п. 7.2. Договору, заявляє про те, що з 31 грудня 2006 року дія Договору припиняється.

Враховуючи викладене вимагаємо звільнити зайняті вами відповідно до Договору приміщення протягом першого тижня січня 2007 року та передати їх ВАТ «ОТІ» за актом приймання-передачі.

Постановою господарського суду Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1-а) від 30.10.2006 р. у справі №Б40/138/05 Державне науково-виробниче підприємство дослідний завод Державної металургійної академії України (49005, м. Дніпропетровськ, шосе Лоцманське, буд. 3-Б; код ЄДРПОУ 02070565; п/р №26002119195001 в КБ «ПриватБанк», м. Дніпропетровськ, МФО 305299) визнано банкрутом, відкрита ліквідаційна процедура строком на 1 рік, ліквідатором призначено арбітражного керуючого Гулу О. М., ліцензія АБ №116144 від 22.12.2004 р.; адреса: 51200, Дніпропетровська обл., м. Новомосковськ, вул. Радянська, буд. 43, кв. 134; тел./факс: (0562) 35-24-59.

Постановою господарського суду Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1а) від 17.11.2005 р. у справі № Б29/203/05 товариство з обмеженою відповідальністю «Агрофірма «Долина» (51220, Дніпропетровська обл., Новомосковський р-н, м. Перещепине, пров. Новий, 23; п/р 26007620250100 в ДОД АППБ «АВАЛЬ», МФО 305653, код ЄДРПОУ 32062178) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура.

Ухвалою господарського суду Дніпропетровської області від 10.05.2006 р. ліквідатором призначено арбітражного керуючого Падалку Ю. П., ліцензія АА № 783143 від 17.05.2004 р. Адреса для кореспонденції: 49023, м. Дніпропетровськ, а/с 1523; т. (056) 371-55-39.

Господарський суд Житомирської області (10002, м. Житомир, майдан Путятинський, 3/65) постановою від 05.10.2006 року по справі №3/175»Б» визнав банкрутом Приватне підприємство «Мрія» (с. Хомутець Брусилівського району Житомирської області), код ЄДРПОУ 03746326, р/р №2600911743 в ОД АППБ «Аваль» м. Житомира, МФО 311528 і відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Данилюка Сергія Борисовича, ліцензія АА №783067 від 14.04.2004 року, телефон для довідок: (04130) 4-31-39.

Постановою господарського суду Черкаської області від 24.10.2006 р. у справі №01/4532 визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру відносно Товариства з обмеженою відповідальністю «Рось» (19300, с. Петрівка-Попівка Лисянського району Черкаської області, р/р 260011477 в ЧОД «РФБ Аваль», МФО 354499, код ЄДРПОУ 01528743).

Ліквідатором призначено ліцензованого арбітражного керуючого Нікіфорова Ігоря Костянтиновича, ліцензія серії АБ №176148 від 18.07.2005 р., проживає в м. Черкаси, вул. Різдвяна, 170.

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Про внесення змін до порядку денного чергових Загальних зборів акціонерів, що відбудуться 7 грудня 2006 року

Відкрите акціонерне товариство «Київський дослідний ремонтно-механічний завод»

повідомляє про внесення змін до порядку денного чергових Загальних зборів акціонерів, що відбудуться 7 грудня 2006 року, опублікованого 17 жовтня 2006 року в газеті «Голос України» №193 (3943) та 10 жовтня 2006 року в газеті «Акціонер» №80-81 (168-169).

На виконання пропозиції акціонера ВАТ «Київський дослідний ремонтно-механічний завод», що володіє більш як 10 відсотками голосів, порядок денний чергових загальних зборів, що відбудуться 7 грудня 2006 року.

Доповнено наступними питаннями:

«12. Схвалення укладення трьох попередніх договорів, відповідно №08/06 від 17.10.2006 р., №09/06 від 17.10.2006 р., №10/06 від 17.10.2006 р. між Відкритим акціонерним товариством «Київський дослідний ремонтно-механічний завод» (код ЄДРПОУ 05528421) і Товариством з обмеженою відповідальністю «Медіа Дім» (код ЄДРПОУ 32110383) щодо зобов'язання укласти до 03 квітня 2007 року договори оренди нежитлових приміщень, які знаходяться за адресою: вул. Ушинського, №40 у м. Києві».

13. Про визначення форми випуску акцій.

При цьому всі інші питання порядку денного залишаються без змін.

Тел. для довідок: (044) 243-04-24, 243-04-39.

ЗАТ «Страхова компанія «Раритет» повідомляє про внесення доповнень до порядку денного Загальних зборів, які відбудуться

04 грудня 2006 року о 16-00 години

за адресою: м. Київ, вул. В. Житомирська, 15.

Реєстрація учасників зборів з 15:00 до 16:00 в день та за місцем проведення зборів на підставі документів, що посвідчують особу та її повноваження.

Доповнення до порядку денного:

1. Про затвердження результатів розміщення акцій додаткового випуску цінних паперів Товариства.

2. Про затвердження Статуту Товариства в новій редакції.

3. Про передачу ведення реєстру власників цінних паперів Товариства новому реєстратору.

Довідки за телефонами: (044) 246-4110, 246-4112.

Господарський суд м. Києва, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-б, постановою по справі №43/811 від 03.11.2006 р. визнав банкрутом товариство з обмеженою відповідальністю «ЕйВіЕй» (адреса: 01023, м. Київ, вул. Еспланадна, 4-6, кв. 310, 319, код ЄДРПОУ 30113843), п/р 260052726 в АППБ «Аваль», м. Київ, МФО 300335, і відкриває ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Жарікова Андрія Олександровича (адреса: м. Київ, вул. Тергенєвська, 52/58).

Кредитор и протягом тридцяти днів від дня опублікування даного оголошення можуть звернутись із заявою про визнання кредитором по справі до господарського суду м. Києва.

Ухвалою від 08.06.2006 р. Господарський суд Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1-а) порушив справу № Б 40/123/06 про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «Треймакс-Дніпро» (код ЄДРПОУ 32570979, юридична адреса: 49000, м. Дніпропетровськ, проспект ім. газети «Правда», буд. 29, к. 507А, р/р 26007060004901 в КБ «ПриватБанк» м. Дніпропетровська, МФО 305299).

Розпорядником майна призначено Заїкіну Людмилу Анатоліївну, ліцензія АА № 719775, 04050, м. Київ, вул. Мельникова, 2/10).

Претензії кредиторів приймаються протягом тридцяти днів від дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду Івано-Франківської області (м. Івано-Франківськ, вул. Шевченка, 16) справа Б-7/83, визнано боржника ВАТ «Експериментальне виробництво «Автоматика» банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Ільків Мирона Івановича (м. Болехів, вул. Д. Галицького, 120, кв. 1), ліцензія АА № 779257.

Постановою Господарського суду міста Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-б) № 23/373-б від 19.09.06 р. ПП «Ліка-Терм» (03151, м. Київ, вул. Народного Ополчення, 1, код 311922151); № 23/447-б від 04.10.2006 р. ТОВ «Іссоп» (03067, м. Київ, вул. Виборзька, 99, код 19249848); № 23/372-б від 19.09.2006 р. ПП «Сатен» (03151, м. Київ, пр-т Повітрофлотський, 58, код 31245553); № 23/348-б від 14.09.2006 р. ПП «Пролісок» (03158, м. Київ, вул. Генерала Тупікова, 14-г, кв. 85, код 30309715); № 23/324-б від 31.08.2006 р. ПП «Сейм» (03151, м. Київ, вул. Волгоградська, 4, код 32732350); № 23/347-б від 14.09.2006 р. ТОВ «Меридіан-Сервіс» (03067, м. Київ, вул. Генерала Тупікова, 12, код 24086118), № 23/325-б від 31.08.2006 р. П «Агро-Ойл» (03056, м. Київ, вул. Борщагівська, 97-б, код 30638406); № 23/326-б від 31.08.2006 р. ТОВ НВФ «Тотус ЛТД» (03049, м. Київ, вул. Богданівська, 2, код 19475266) визнано банкрутами та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором банкрутів призначено ініціюючого кредитора - Державну податкову інспекцію у Солом'янському районі міста Києва (03151, м. Київ, вул. Смілянська, 6, тел./факс 2459192).

Комітет кредиторів та ліквідатор банкрута ТОВ «Веселе»

м. Краматолрськ, повідомляє про проведення конкурсу з продажу активів. На конкурс одним лотом виставляється майно: картоплесховище, інв. №87, трансформаторна підстанція, інв. №84, теплиці скляні, інв. №83, бригадний стан, інв. №121, електрокарники, інв. №130, бригадний стан, інв. №123, рами парників (1335 шт.), зерновантажувач ЗПС-100, інв. №20431, навантажувач сухих кормів, інв. №20340, МТЗ-80, інв. №10302, Т-16М, інв. №10300, ТМ 16-Т СУФ-04, станок заточний, інв. №558, електричний щит, інв. №20428, зрошувальна «Торец», інв. №136, реконструкція зрошування, інв. №007 та інше майно - усього 129 одиниць, що знаходиться за адресою: Донецька область, м. Краматорськ, вул. Ілліча, 153, з початковою ціною продажу 310343,00 грн.

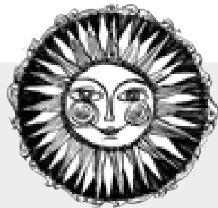
З фіксованими умовами конкурсу з організації продажу, з повним переліком та технічною характеристикою майна можна ознайомитись у організатора продажу, ліквідатора банкрута ТОВ «Веселе» за адресою: м. Краматорськ, вул. Ілліча, 153, довідки за телефонами: 8-050-8590178, 8-095-3531637, 8-050-5569455.

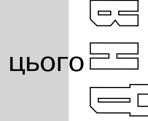
Для участі у конкурсі необхідно надати письмову заяву та конкурсну пропозицію відповідно фіксованим умовам конкурсу з організації продажу ліквідатор банкрута ТОВ «Веселе». Строк надання заяви 8 календарних днів із дня опублікування у газеті по 23 листопада 2006 року включно. Конкурс відбудеться після 10 календарних днів із дня опублікування оголошення 25 листопада 2006 року о 12:00 за адресою: м. Краматорськ, вул. Ілліча, 153. Переможець конкурсу на підставі затвердженого протоколу конкурсу укладає договір купівлі-продажу з ліквідатором ТОВ «Веселе».

КУРІНЬ

СУБОТА, 18 ЛИСТОПАДА 2006 ■ № 218 (3968)

19 листопада в Україні істотних опадів не прогнозують. Уночі та вранці місцями тумани. Вітер східний та північно-східний, 5—10 м/с. Температура вночі 1—6 морозу; вдень 0—6 градусів тепла.

18 ЛИСТОПАДА

■ 1775. *На Лівобережній Україні ліквідовано полковий устрій.*

■ 1860. *У с. Курилівка на Вінниччині народився Ігнацій Ян Падеревський, польський піаніст-віртуоз та політичний діяч (зокрема, від імені Польщі підписав Версальську угоду 1919).*

■ 1903. *Підписання американо-панамського договору про будівництво Панамського каналу. (Відкрито 1914.)*

■ 1905. *У Києві спалахнуло повстання саперів, очолене Борисом Жаданівським.*

■ 1951. *Народився Давид Кіпіані, видатний грузинський футболіст.*

■ 1961. *У Київському театрі ім. Франка відбулась прем'єра вистави «Фараони».*

Правда

Я зиркнув на старенького чоловіка, що читав «Бульвар» на лавочці в парку, і враз зупинився. У нетрях пам'яті закипіла робота і ось, нарешті, осяяло: так це ж мій замполіт Бабинський!.. Вмить згадалася наша перша розмова, років з двадцять тому, коли замполіт викликав мене, щоб помацати, з якого тіста виліплений оцей вчорашній студент, а нині лейтенант на два роки…

— Які газети читаємо? — між іншими темами розмови, ніби ненароком запитав підполковник.

— «Вечірній Київ», «Спортивку», — відповідаю з ходу, — ну й «За рубежом», звісно...

У виразі його обличчя відбилося глибоке занепокоєння й тривога за мене, необачного, і він підкинув ще питаннячко, немов давав мені шанс на реабілітацію.

— Із чого починаємо читати газету? — запитав з такою інтонацією, що нібито має надію на мою розсудливість...

— З останньої сторінки, — рубонув упевнено й безжально до свого наставника, — зі спортивних новин та програми телебачення.

Запала тиша. Підполковник Бабинський зібрався з своїми гіркими думками і тихо, але проникливо почав:

— Ви, молодий чоловіче, людина молода й освічена. Університетська підготовка (ет, міркую, заглядав-таки у моє досьє...) мусить виховувати політично зрілу людину, активного будівника світлого майбутнього, свідомого радянського патріота. Радянський інтелігент, скажу я вам, мусить жваво цікавитися політикою, тими концептуальними завданнями, на вирішення яких спрямовує весь наш народ керівництво КПРС.

Оратор задоволено перевів подих і шанобливо взяв у руки свіжий номер газети «Правда».

— Ось тут, у передовій статті, — квінтесенція поточного моменту! — схвильовано вимовив він. — Починайте з «Правды», а «Правду» — з передової!

З усього було видно, що підполковник пишався своїм фаховим рівнем. Він урочисто простягнув мені газету, і я, з ввічливості, зробив вигляд, що уважно вивчаю зміст передовиці.

— Моя вам порада, — мабуть, вдоволений ходом виховної роботи, продовжив замполіт, — виховуйте в собі динамічний стереотип особистості радянського офіцера. Пам'ятайте, що час солдафонів та матюкальників серед командирів Радянської Армії безповоротно минув.

Він підвівся — маленький, кругленький, але ж з такими живими й трохи хитруватими очима.

Наступного ранку на плацу офіцери та прапорщики юрмилися навколо котрогось із дотепників, бо раз за разом, після «перчених» слівець, гурт вибухав реготом. Я продерся всередину якраз у той момент, коли комісар-підполковник ефектно закінчував анекдот з використанням, як кажуть теперечки, ненормативної лексики. Він зиркнув на мене, і в його очах я побачив проблиск каяття: офіцер, вочевидь, шкодував про таке швидке розвінчання «динамічного стереотипу особистості радянського офіцера». Але каяття те було миттєве, й товариш підполковник завершив свій спіч у цілком традиційному для пересічного радянського офіцера стереотипі солдафонщини й брутальщини...

— Здравія бажаю! — вигукнув я, щоб закінчити цю кумедну сценку в стилі пригод бравого солдата Швейка.

— Дозволите присісти? — запитав я в дідуся. — Не пригадуєте мене? Я лейтенант Петренко, служив під вашим командуванням у вісімдесят третьому. Пам'ятаєте інструктаж щодо того, як читати газету «Правда»?.. А ще ваші настанови стосовно динамічного стереотипу особистості радянського офіцера?..

Він згадав, я побачив це по спалаху в його хитруватих, але осяяних мудрістю прожитих років старечих очах. Ветеран якось зніяковіло згорнув «Бульвар» і відклав його вбік на лаву.

— Немає теперечки правди! — жорстко вимовив він з відтінком гіркоти.

— Якої правди? — спробував пожартувати я. — Газети чи достеменної правди?

— Ніякої! — впевнено відрізав він і подивився мені прямо в очі щирим зажуреним поглядом, без ані найменшої хитринки.

Юрій БОЛЬШАК.

■ КАРИКАТУРИСТ ПРОДОВЖУЄ ТЕМУ

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Мал. Володимира АРНАУТОВА.

■ ГЕНІАЛЬНІ ФРАЗИ

☞ ***«Я чув, що в них там щось таке відбувається!.. Але давайте дочекаємося, хай воно відбудеться, щоб уже точно знати, що ж відбулося».***

☞ ***«Самогонник — це важливий суб'єкт тіньового бізнесу на селі».***

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

■ МІНІ-БАЙКИ

Міліцейський кийок

Я м`якотілий і гнучкий,
Інтелігент, добряк.
Ваш кий.

Сергій КОВАЛЬ.

■ ТЕЗИ Й АНТИТЕЗИ

☞ ***Щоб від тебе відчепитись — обіцяють, не обіцяють — щоб помучився.***

☞ ***Єдина жінка, яка справді спить з чоловіком, — повія.***

☞ ***Вибрав президента чи депутата — терпи, не вибирав — тим більше.***

☞ ***Свою тупість люди перемагають тільки ще більшою.***

Володимир ГОЛОБОРОДЬКО.

■ ДОШКА ПОШАНИ

Наче медом помазано

Раїса Богатирьова, народний депутат, «Регіони України»:

— Опозиція, як і влада, мусить бути українською бджолою, яка несе мед в український вулик, а не жалючою осою...

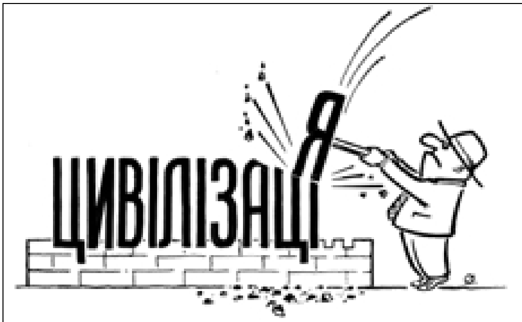
Від чергового:

— Біда лиш у тім, що всі звикли: як мед, так і ложкою. І виходить така пасіка: мед — наш, вулик — офшорний, а трутень — український. І оса про це знає...

Суцільна філологія

Арсен Аваков, голова Харківської ОДА:

— Арсеній Яценюк (на урядовій нараді. — Ред.) вважає голів облдержадміністрацій «диваками на букву М»...

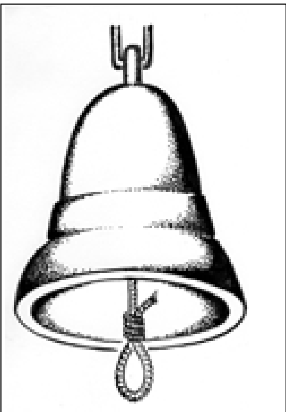
Від чергового:

— А нарада, до речі, присвячувалася оподаткуванню! Скажіть спасибі, що Яценюк не проводив аналогії з трьома іншими буквами — ПДВ!

Що ж бо співатимем?

Юрій Луценко, міністр внутрішніх справ:

— Коли на всіх майданах України навесні, коли бруньки набубнявіють, коли листя розпукається, загримлять барабани революції, коли в серцях прокинеться воля до свободи, тоді ми разом заспіваємо «разом нас багато» і підемо в наступ на Україну.

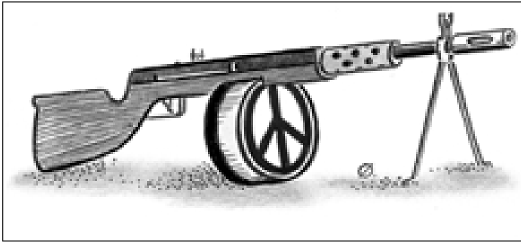
Від чергового:

— А ви не боїтеся, що коли навесні щосили загримлять барабани, прокинеться медведько і зробить з майдану «березову на бруньках»?

Царське полювання

Віктор Черномирдін, посол Росії в Україні (до речі, пан посол, як і деякі наші політики: І. Бакай, В. Щербань, Н. Шуфрич, Т. Васадзе, В. Хомутинник, — потрапив до чорного списку «ворогів українських кабанів»):

— Найголовніше — доторкнутися до природи. Я маю сказати, що Україна дуже далеко просунулася в справі організації полювання.

Від чергового:

— Ви дещо забули: ми також дуже далеко просунулися в справі організації похорону диких кабанів на природі. Після ваших доторків!..

Боротьба з корупцією

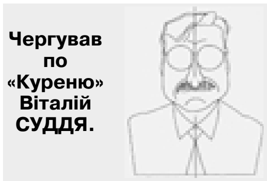
Віктор Янукович, Прем'єр-міністр:

— Найбільша корупція і хабарництво в нашому суспільстві — це нелегальні проплати в дитячих садах і лікарнях...

Від чергового:

— Тому пропонується видати постанову Кабміну: спійманих на гарячому хабародавців-дітей саджати на 15 діб на горщик, а хворих — ходячих карати лежачим положенням, лежачих — лікувати до кінця!..

Мал. Василя ФЛЬОРКА.

Чергував по «Куреню» Віталій СУДДЯ.

Редактор номера Віталій СУДДЯ.

Редколегія:
Леонід **БРОВЧЕНКО,**
Анатолій **ГОРЛОВ,**
Сергій **ДЕМСЬКИЙ,**
Віталій **ЖЕЖЕРА,**
Іван **ІЛЛЯШ,**
Світлана **ПИСАРЕНКО,**
Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання— КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775. для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2007 рік: для фізичних осіб — 3,50 грн. та 2,00 грн. для підприємств і організацій — 10 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 159037.

СПДФО Гайденко В. І. (Друкарня «Нормальные цены») 61068, м. Харків, вул. Тарасівська, 2а.

Зам. 250

ВАТ «Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13.

Зам. 4256

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ ТЕЛЕФОНИ:

для довідок —	454-84-92;
телефакс —	234-72-54;
відділ реклами —	449-72-53, 454-81-34, 454-81-44;
телефакс —	449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

4 820094 010053